అంతరిక్ష దొంగలు!

అజీజ్

"వీరు మిస్టర్ హెరాల్డ్ ఫిష్! పేరు విని ఈ పాటికి గ్రహించి వుంటారు. అమెరికన్ గూఢచారి శాఖ జనరల్ సెక్రెటరీ వీరే! హి ఈజ్ మిస్టర్ రాజారెడ్డి" అంటూ మమ్మల్ని పరస్పరం పరిచయం జేసేడు ఎస్. బి. డైరెక్టర్ పినాకపాణి.

నాతో కరచాలనం జేసి, "ప్లీజ్. టేక్ యువర్ సీట్" అన్నాడు హెరాల్డ్ ఫిష్ కుర్చీ చూపిస్తూ.

కూర్చున్నాను.

అది ఢిల్లీలోని స్పెషల్ బ్రాంచ్ డైరెక్టర్ సీక్రెట్ ఆఫీస్. మద్రాసునించి బైలుదేరి ఢిల్లీ విమానాశ్రయంలో దిగగానే సరాసరి ఇక్కడికి వచ్చేను.

సిగిరెట్ డబ్బా నా ముందుకి తోస్తూ అన్నాడు పినాకపాణి. "మిస్టర్ రాజారెడ్డీ! మన ప్రభుత్వం అత్యంత విచిత్రమైన కొన్ని విషమపరిస్థితుల్లో ఇరుక్కోడంవల్ల మిమ్మల్ని ఉన్నపళంగా మద్రాసునించి ఇలా పిలిపించవలసి వచ్చింది!"

"అమెరికాలో వుండవలసిన హెరాల్డ్ ఫిష్‌గార్ని ఇక్కడ మీ ఆఫీసులో చూడగానే అనుకున్నాను పరిస్థితి తీవ్రమై వుంటుందని," అన్నాను టిన్‌లోంచి సిగరెట్ లాగుతూ.

"ఔను! వివరంగా చెబుతాను వినండి. పదిహేను రోజుల క్రితం మన అంతరిక్ష పరిశోధనా సంస్థ 'సేటెలైట్' అనే గూఢచారి ఉపగ్రహాన్ని అంతరిక్షంలోకి వదిలింది. అందులో అత్యంత శక్తివంతమైన కెమెరాలూ, టేప్ రికార్డర్లూ, ఇతర ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలూ అమర్చబడ్డాయి. నిజానికి అదొక స్పై రాకెట్ అని చెప్పాలి.

తొంభై నిమిషాల కొకసారి భూప్రదక్షిణ చేస్తూ ప్రపంచంలోని కొన్ని అత్యంత ముఖ్యమైన ప్రదేశాల ఫోటోలు తీస్తూ, సరిహద్దుల్లో మన శత్రుసైనిక గతివిధులు రికార్డ్ చేస్తూ, వాటన్నిటినీ ఓ పెద్ద ప్లాస్టిక్ కేప్సూల్లో సమీకరించి, వారానికి ఒకసారి పేరాచూట్ ద్వారా పోర్ట్ బ్లేయర్ ద్వీపానికి ఐదుమైళ్ళ దూరాన సముద్రంలో పడ వెయ్యడం దాని పని.

చైనా, జపాన్, అమెరికా, రష్యా, ఫ్రాన్స్ దేశాలు కూడా గూఢచర్యంకోసం ఇటువంటి స్పోటింగ్, సేటెలైట్ ఉపగ్రహాలని అంతరిక్షంలోకి వదిలి రహస్యాలు సేకరిస్తున్నాయని అందరికీ తెలిసిన విషయమే.

మనదేశం వదిలిన మొదటి స్పేలైట్ ఇది! వారంరోజుల క్రితం నియమిత టైం ప్రకారం మన స్పేలైట్ ఉపగ్రహం, పేరాచూట్ ద్వారా రహస్యాలు సేకరించిన కేవ్‌సూల్‌ని సముద్రంలో దింపింది. అంతకిముందే, మన నౌకాదళం బోట్స్ ఆ ప్రదేశాన్ని పదిమైళ్ళ వ్యాసంలో చుట్టు ముట్టి వున్నాయి.

పేరాచూట్ దిగగానే, కేవ్‌సూల్‌ని రీసెర్చ్‌కోసం అంతరిక్ష పరిశోధనా సంస్థ లేబరేటరీలోకి తెచ్చి చూసిన మన సైంటిస్టులు దిగ్భ్రాంతి చెందేరు. కేవ్‌సూల్లో వున్న ఫోటో ఫిల్ములూ, టేప్‌లూ అన్నీ వట్టివే!

ఫిల్ములు ఎటువంటి ఫోటోలూ తియ్యలేదు. టేప్‌లు ఎటువంటి శబ్దాలూ రికార్డ్ జెయ్యలేదు. అన్నీ ఏమై పోయేయి? ఎవ్వరు దొంగిలించేరు?'' అంటూ క్షణం ఆగేడు పినాకపాణి.

''బహుశా, స్పేలైట్‌లోని పరికరాలు సరిగ్గా పనిజెయ్యలేదేమో?'' అన్నాను నా సందేహాన్ని వ్యక్తంజేస్తూ.

పినాకపాణి తల విదిలించి, ''నో. నో. పరికరాలన్నీ సజావుగానే పనిజేస్తున్నాయి. కేవ్‌సూల్ దిగిన మూడవ రోజు మన ప్రభుత్వానికి ఈ ఆకాశరామన్న ఉత్తరం అందింది, చూడండి!'' అంటూ ఓ ఫైల్ తెరిచి దాంట్లోంచి ఓ కాగితం తీసిచ్చేడు.

ఇంగ్లీష్‌లో టైప్ జేసిన లెటర్ అది. చాలా జాగ్రత్తగా చదివేను. ''మీ స్పేలైట్ వదిలిన కేవ్‌సూల్లో ఏ రహస్యాలైతే వుంటాయని మీరు ఆశపడ్డారో, ఆ ఫోటోలూ, టేప్‌లూ మా దగ్గర సురక్షితంగా వున్నాయి. కావాలను కుంటే, మీరు వాటిని తీసుకోవచ్చు. ధర, కోటి డాలర్లు!

ఈ బేరం మీకు నచ్చితే, రెండురోజుల్లోపల, న్యూటైమ్స్ దినపత్రికలో ఓ ప్రకటన జారీ చెయ్యాలి. రెండురోజుల్లో మీ అభిప్రాయం తెల్పకంటే, ఆ రహస్యాలన్నీ వేరే దేశానికి అమ్మేస్తాం! ఆలోచించండి!''

అంతే. అంతకి మించి ఒకరి సంతకంగానీ, మరో వాక్యంగానీ లేవు. ఈ ఉత్తరం అందిన మరుక్షణం మన ప్రభుత్వంలో తీవ్ర సంచలనం బయలుదేరింది. భూమికి ఎన్నో వేల మైళ్ళదూరంలో, అంతరిక్షంలో తిరుగుతున్న స్టెలైట్‌లోంచి, భూమ్మీద కంట్రోల్ రూం కన్నుగప్పి రహస్యాలు ఎవ్వరు దొంగిలించేరు? ఎలా దొంగిలించ గలిగేరు? ఇది సంభవమేనా?

మనదేశమే కాదు. అమెరికా, ఫ్రాన్స్, జపాన్, రష్యా, చైనాలుకూడా ఆ దొంగబారినించి తప్పించుకోలేక పోయేయి. అంతరిక్ష సైన్సులో ఎంతో ప్రగతి సాధించిన, కొమ్ములు తిరిగిన సైంటిస్టులని పోషిస్తున్న అమెరికావంటి మహాదేశాన్ని ఆ అంతరిక్ష దొంగలు నాలుగుసార్లు దోచుకున్నారు.

అమెరికా వదిలిన నాలుగు గూఢచారి గ్రహాలనించి ఇలాగే రహస్యాలు దొంగిలించబడ్డాయి. వాటిని సంపాదించడానికి అమెరికా ప్రభుత్వం కోట్లకు కోట్లు ఆ అంతరిక్ష దొంగలకి ముట్టజెప్పవలసి వచ్చింది.

అమెరికావారి అంచనా ప్రకారం, వారిలాగే చైనా ప్రభుత్వాన్ని రెండుసార్లూ, ఫ్రాన్స్‌ను ఒకసారీ, జపాన్‌ను మూడుసార్లూ, రష్యాను రెండుసార్లూ, ఆ అంతరిక్ష దొంగలు దోచుకున్నారు. ఆ దేశాల సైంటిస్టులకి ఈ మర్మం ఏమిటో అంతుబట్టక ఇప్పటికీ తికమక పడుతున్నారు.

ఏది ఏమైనా, ఆ దొంగలని ఒకవిధంగా అభినం దించాలి. ఏ దేశానికి సంబంధించిన రహస్యాలైతే వాళ్ళు దొంగిలిస్తున్నారో, ముందు ఆ దేశంతోనే బేరం కుదుర్చు కుని, డబ్బు ముట్టేక రహస్యాలని యథాతథంగా అప్ప జెబుతున్నారు. ఆయా దేశాలు విధిలేక, ఎటూ పాలు పోక పెద్దపెద్ద మొత్తాలు యిచ్చి వాటిని కనుక్కుంటు న్నారు. ఇప్పుడు మన వంతు వచ్చింది!

ఈ విషయం తెలియగానే మిస్టర్ హెరాల్డ్ ఫిష్ అమెరికానించి హుటాహుటిన యిక్కడికి వచ్చేరు. మన దేశం ఇంటర్నేషనల్ ఫ్లయింగ్ క్లబ్ మెంబర్ గనక, ఆ క్లబ్ మెంబర్లయిన అన్నిదేశాలూ దాదాపు అంతరిక్ష దొంగల దోపిడీకి గురయ్యాయి గనక, వారికి మన ఈ క్లిష్ట సమయంలో ఆదుకునే బాధ్యత వుంది.

ఆ అంతరిక్ష దొంగల కూపీ తియ్యడానికి అగ్రరాజ్యాల గూఢచారులెందరో ప్రపంచపు నాలుగుమూలలా వ్యాపించి వున్నారు. సైంటిస్టులు నిద్రాహారాలు మాని, గ్రహాలనించి రహస్యాలు ఎలా దొంగలించబడుతున్నాయో కనిపెట్టడంలో నిమగ్నమై వున్నారు. దురదృష్టవశాత్తు ఇంతవరకూ ఎటువంటి ఆచూకీ దొరకలేదు.

ఇంతలో తమలాగే మనదేశమూ ఈ సమస్యకి గురి కావడంతో అమెరికా ప్రభుత్వానికి ఓ పథకం స్ఫురిం చింది. అంతరిక్ష దొంగలు మననించి కోరిన కోటి డాలర్లు అమెరికా ప్రభుత్వం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా వుంది.

ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికార్లతోనూ, పాలకులతోనూ సంప్రదించేక ఓ నిర్ణయానికి వచ్చి, న్యూ టైమ్స్ దిన పత్రి కలో మన ప్రభుత్వం వాళ్ళ కోరిక మన్నించినట్టు ప్రకటన జారీ జేశాం!

ఆ ప్రకటన వెలువడ్డ మరుసటిరోజు డబ్బు యెక్కడ, ఏ విధంగా అందజెయ్యాలో సూచిస్తూ, ఈ ఉత్తరం వచ్చింది చూడండి."

అంటూ ఫైల్లోంచి మరో కాగితం తీసి అందించేడు పినాకపాణి.

"భారతదేశంనించి నేరుగా మీ ప్రతినిధినో, లేక మొరాకో దేశంలోని మీ దౌత్యాధికారినో, మొరాకో రాజధాని రబాత్ పంపాలి.

ఆ వ్యక్తి సరిగ్గా ఈ నెల పధ్నాల్గవ తేదీన సాయంత్రం ఆరుగంటలకి రబాత్ విమానాశ్రయంలోని ఎంక్వైరీ కౌంటర్ దగ్గర నిల్చోవాలి. అక్కడ అతనికి తెలియ జెయ్యబడుతుంది, డబ్బు ఎక్కడ ఏ విధంగా ముట్ట జెప్పాలో.

జాగ్రత్త! ఎటువంటి పిచ్చివేషాలు వేసినా, అతి తెలి వికి పోయి మా ఆచూకీ తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించినా, మీ మనిషి నిర్దయగా చంపబడతాడు. అంతరిక్ష గ్రహాల నించే రహస్యాలు దొంగిలించే మేము ఎటువంటివాళ్ళమో మీకు వేరే చెప్పనవసరం లేదు!"

కాగితం మడిచి తిరిగి పినాకపాణి కిస్తూ, "నా ఊహ సరైనదైతే రబాత్కు నేనే పంపబడుతున్నా నను కుంటాను. మనకోసం అమెరికా ప్రభుత్వం అంత డబ్బు దేనికి ఖర్చు పెడుతోంది?" అడిగేను.

పినాకపాణి నవ్వాడు. "మీ సందేహం సహజమైనదే. రష్యా చైనాలు వ్యక్తిగతంగా, రాజకీయపరంగా ఒకరి కొకరు బద్ధశత్రువులు. కానీ, ఆ అంతరిక్ష దొంగల్ని కనుక్కోడానికి ఆ రెండు దేశాలూ స్నేహపూర్వకంగా, కలిసికట్టుగా కృషిజేస్తున్నాయి.

రష్యా మన మిత్రరాజ్యం. మనం సహాయాన్ని గనక అర్థిస్తే రష్యా అన్నివిధాలా సహాకరిస్తుం దనడంలో ఎటువంటి సందేహంలేదు. ప్రస్తుతం అంతరిక్ష దొంగలతో సంపర్కం వున్న దేశం మనదేశం కనక, అమెరికా మనల్ని అడ్డంపెట్టుకుని తెరవెనక వుండి ఆ దొంగల్ని పట్టుకోవాలని ఆశ పడుతున్నది. ఈ విధంగా మనదేశంతో చెలిమి కోరుతున్నది.''

•పూర్తయిన సిగరెట్ ని ఏష్ ట్రేలో నొక్కుతూ తలూపేను.

2

మొరాకో రాజధాని రబాత్ విమానాశ్రయం అదే!

ఏర్ పోర్ట్ లో విమానం దిగగానే లగేజ్ లోంచి బ్రీఫ్ కేస్ అందుకుని స్టెప్స్ దిగి కిందికి వచ్చేను.

దేశ విదేశాల మనుషులతో, వచ్చేపోయే విమానాలతో విమానాశ్రయం సందడిగా వుంది. సగానికి పైగా అరబ్బులే కనిపిస్తున్నారు. రంగురంగుల రకరకాల విద్యుద్దీపాలతో విమానాశ్రయం భూతలస్వర్గంలా వెలిగిపోతోంది.

రిస్టువాచీ చూసుకున్నాను. ఆరుగంటలు!

రన్ వే దాటి ప్లాట్ ఫారం వేపు నడిచేను. కౌంటర్స్ మీది ప్లేట్స్ చెక్ చేసుకుంటూ వెళ్ళి ఎంక్వయిరీ కౌంటర్ దగ్గిర నిల్చున్నాను.

అక్కడో చేంతాడంత క్యూ నిల్చునుంది. పేసింజర్స్ ఒకరి తరవాత ఒకరు తమ సందేహాలూ, సమాచారాలూ కౌంటర్ క్లర్క్ నడిగి తెలుసుకుంటున్నారు.

బ్రీఫ్ కేస్ కింద పెట్టి చుట్టూ కలయజూసేను. ఆ జన సమూహంలోనే ఎక్కడో అంతరిక్ష దొంగల ఏజెంట్ వుండివుంటాడు. అతని ధ్యాస నామీదే వుండివుంటుంది.

నా బ్రీఫ్ కేస్‌లో కేవలం కొన్ని బట్టలూ, చిన్న సామాన్లూ తప్ప మరేమీ లేవు. కనీసం చిన్న ఆయుధం కూడా లేదు. ఈ మధ్య హైజాక్‌లు విపరీతం కావడంతో ప్రయాణీకుల దగ్గర ఎటువంటి ఆయుధాలూ వుండకూడదని అంతర్జాతీయ విమానయాన సంస్థ తీర్మానించింది.

ఏది దొరికినా, ఇక్కడి అమెరికన్, భారత దౌత్య కార్యాలయాల్లోనే దొరకాలి.

ఇంతకీ అంతరిక్ష దొంగలు నన్నిక్కడ దేనికి కాచుకో మన్నారు? నా తరవాతి ప్రోగ్రాం ఏమిటో వాళ్ళు యెలా తెలియజేస్తారు? ఎవరైనా వచ్చి ముఖాముఖి మాట్లాడతారా? లేక, మరేదైనా పద్ధతి ఉపయోగిస్తారా? ఎప్పుడే సంఘటన జరుగుతుందో అన్న క్యూరియాసిటీతో గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

సిగరెట్ కాల్చి కాస్త రిలాక్స్ అవాలని, కోటు జేబులో చెయ్యిపెట్టేను. సిగరెట్ కేస్‌తోబాటు వేళ్ళకి ఏదో కాగితం లాటిది తగలడంతో ఏమిటా అని తీసి చూసి నిర్ఘాంతపోయేను.

మడత పెట్టిన ఎరుపురంగు కాగితం!

ఎలా వచ్చింది?

గబగబ మడతవిప్పి చదివేను.

"ఇక్కణ్ణించి తిన్నగా కాసాబ్లాంకా జేరుకో. రేపు ఉదయం తొమ్మిది గంటలకి సహారా ఎడారిలో పడమటి దిశగా ప్రయాణం జెయ్. ఫారా అనే గ్రామం వస్తుంది. అక్కడే నీకు తెలియజెయ్యబడుతుంది, డబ్బు యెక్కడ యెప్పుడు తెచ్చివ్వాలో!"

కాగితం మడిచి జేబులో కుక్కేను.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది. నేను విమానం దిగి, రన్ వే దాటి ప్లాట్ ఫాంలోకి వచ్చినప్పుడు, ఓ వ్యక్తి తల వంచుకుని హడావుడిగా నా పక్కనించి పోతూ ఢీ కొనడం, తరవాత క్షమాపణ చెప్పుకుని జనసమూహంలో కలిసిపోడం!

పొరబాటున ఢీకొన్నట్టు నటించి అతనే ఈ ఉత్తరం జేబులో వేసుంటాడు.

బ్రీఫ్ కేస్ అందుకుని, ఓ మూల కనిపిస్తున్న టెలిఫోన్ బూత్ లోకి నడిచేను. జేబులోంచి డైరీ తీసి, రబాత్ లో వున్న భారత, అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయాల ఫోన్ నెంబర్స్ మనసులో మననం జేసుకుని, కైన్స్ వేసి, ముందు భారత దౌత్య కార్యాలయానికి రింగ్ జేసేను.

నా గురించి చెప్పుకుని భారతదేశంనించి యిప్పుడే విమానం దిగినట్టూ టాక్సీలో బైలుదేరి అక్కడికి వస్తున్నట్టూ చెప్పి, తరవాత అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయానికి రింగ్ జేసేను. విమానాశ్రయంనించి భారత దౌత్య కార్యాలయానికి వెళుతున్నాననీ, సంప్రదింపులకోసం ఓ అధికారిని అక్కడికి పంపమనీ చెప్పి, బూత్ లోంచి బైట పడ్డాను.

టాక్సీ స్టాండ్ లో తళతళ మెరిసే నీలిరంగు ఇంపాలా టాక్సీలు బారులుదీరి నిల్చున్నాయి. డ్రైవర్ కి చిరునామా చెప్పి ఓ టాక్సీలో కూర్చున్నాను.

పదిహేను నిమిషాల్లో దౌత్య కార్యాలయం ముందు ఆపేడు డ్రైవర్. దిగి మీటర్ బిల్ పే జేసేను.

మన దౌత్య ప్రతినిధి బైట నిల్చుని నా కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు కాబోలు, టాక్సీ దిగగానే సాదరంగా ఆహ్వానించి లోనికి తీసికెళ్ళేడు.

ఆఫీసులో అంతకుముందే అమెరికన్ ప్రతినిధి వచ్చి కూర్చునున్నాడు. నా ఐడెంటిఫికేషన్స్ చూపించి, వారితో అరగంట మాట్లాడేను. ఏర్‌పోర్ట్‌లో అంతరిక్ష దొంగలు పంపిన సందేశాన్ని చూపెట్టి, వెంటనే కాసా బ్లాంకా బైలుదేరా లనుకుంటున్నానని చెప్పేను.

ఓ ప్లిమత్ కారూ, కాసాబ్లాంకా వెళ్ళే రోడ్ మ్యాప్, అక్కడ నివసించే అమెరికన్ గూఢచారి డిక్స్ చిరునామా, నా పెర్సనల్ ఖర్చులకోసం కావలసిన కొన్ని మొరాకన్ డాలర్లూ తీసుకుని, రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి అక్కణ్ణించి బైలుదేరేను.

3

మ్యాప్ సహాయంతో, ఎటువంటి రిస్క్ లేకుండా, రాత్రి పదిగంటలకి కాసాబ్లాంకా జేరుకున్నాను.

'బి' క్లాస్ సిటీ అది. ఎంక్వైరీ జేస్తూ ఆ నగరంలోని అత్యంత ఖరీదైన హోటల్ 'గోల్డ్ స్టార్' జేరుకున్నాను. ఓ సింగిల్ రూం బుక్ జేసుకుని, హోటల్ బాయ్ వెనక లిఫ్ట్‌లో పైకెళ్ళాను.

గదిలోకెళ్ళి పావుగంట తరవాత భోజనం పంపమని బాయ్‌కి చెప్పి, బట్టలు మార్చుకుని బాత్‌రూంలో దూరేను. పదిహేను నిమిషాల్లో స్నానం ముగించి, డ్రెస్ జేసుకుంటుండగా కాలింగ్ బెల్ మోగింది. వెళ్ళి తలుపు తెరిచేను.

భోజనపదార్థాలు అమర్చిన ట్రాలీ తోసుకుంటూ లోనికి వచ్చేడు బేరర్. గబగబ భోజనం కానిచ్చి టీపాయ్‌మీద ఫోన్ దగ్గరికి లాక్కున్నాను.

డైరీలో నోట్ జేసుకున్న అమెరికన్ గూఢచారి డిక్స్ ఫోన్ నెంబర్ రింగ్ జేసి రిసీవర్ అందుకున్నాను.

"ఎస్!" అవతలినించి తియ్యని స్త్రీ కంఠం వినిపించింది.

"డిక్సన్ వున్నారా?"

"ఉన్నారు. మీ రెవ్వరు?"

"రబాత్ నించి వచ్చేను. ఆయన్ని అర్జంటుగా కలుసుకోవాలి. చాలా ముఖ్య విషయం! దయచేసి ఆయన్ని లైన్‌లోకి పిలుస్తారా?" అడిగేను సౌమ్యంగా.

"వెయిట్ ప్లీజ్!" అవతల నిశ్శబ్దం.

రెండు నిమిషాల తరవాత గంభీరమైన మగ కంఠం వినిపించింది.

"ఎస్! డిక్సన్ హియర్!"

"నేను! నల్ల చిరుతని!" అన్నాను.

"అలాగా! బోను తలుపు తెరిచేవుంది. రావచ్చు!"

అది మా మధ్య గుర్తుకోసం అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయం ఏర్పరచిన కోడ్ సిగ్నల్! రబాత్ నించి నేను బయలుదేరేటప్పుడే అమెరికన్ దౌత్యాధికారి డిక్సన్‌కి ట్రంక్ ఫోన్ జేసి నేను వస్తున్నట్టు చెప్పేడు.

"థాంక్యూ మిస్టర్ డిక్సన్! మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని చాలా కుతూహల పడుతున్నాను." అన్నాను.

"వెల్‌కమ్ మిస్టర్ రాజారెడ్డీ! వెల్‌కమ్ సూన్!" అంటూ తన నివాసస్థానానికి ఎలా రావాలో వివరించేడు డిక్సన్.

రిసీవర్ దించి లేచేను. గదికి లాక్ జేసి, లిఫ్ట్‌ద్వారా కిందికి జేరుకున్నాను. పార్కింగ్‌లో ఉన్న నా ప్లిమత్ కారెక్కి బయలుదేరేను. డిక్సన్ సూచనల ప్రకారం దారి చూసుకుంటూ, ఇరవై నిమిషాల్లో గమ్యం జేరుకున్నాను.

అదొక చిన్న సైజు మేడ. మెయిన్ గేటుమీద 'డిక్సన్

ఆటోమొబైల్స్, కమ్ ట్రావెలర్స్' అన్న పెద్ద సైన్‌బోర్డ్ నియోన్ ట్యూబ్ కాంతిలో వెలిగిపోతోంది.

అతను పదేళ్ళనించీ, ఆ దేశంలో ఆటోమొబైల్ బిజినెస్ జేస్తున్నట్టు నటిస్తూ స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకుని అమెరికన్ గూఢచారిగా పనిజేస్తున్నాడన్నమాట.

గేటు పక్కనే కారాపి దిగి లోనికి నడిచేను. తలుపు మూసి ఉంది. పక్కనే కాలింగ్ బటర్ నొక్కేను. లోన ఎక్కడో బెల్ మోగుతున్నట్టు శబ్దం లీలగా వినిపిస్తోంది.

రెండు నిమిషాల తరవాత, తలుపు తెరుచుకుంది.

ఎదురుగా, ఆ దేశపు పాశ్చాత్య దుస్తుల్లో నిల్చుని ఉన్న, అందమైన అరబ్ యువతి కనిపించే సరికి కాసేపు రెప్ప వెయ్యడం మరిచేను.

"రండి! డిక్స్ పైన ఉన్నారు." అంది నవ్వుతూ.

లోన అడుగుపెట్టేను. కాళ్ళకింద మెత్తని తివాసీ. హాల్లోని వస్తువులూ, వాటిని అమర్చిన తీరూ చూస్తూంటే పాతకాలపు అరబ్ ఖలీఫాల నివాసాలు జ్ఞాపకం వస్తాయి.

హాలు పక్కన పైకి వెళ్ళడానికి మెట్లున్నాయి. ఆ యువతి తలుపు మూసి మెట్లవేపు నడిచింది. ఆమె నడకనీ, నడుస్తున్నప్పుడు లయగా కదిలే గుండ్రని పిరుదుల్నీ చూస్తూ అనుసరించేను. మెట్లగుండా పైకి జేరుకున్నాం. పైన తలుపు తెరిచి ఉన్న ఓ గదిలోకి వెళ్ళింది ఆ యువతి. నేనూ లోన అడుగు పెట్టేను.

"వెల్‌కమ్, మిస్టర్ రాజారెడ్డీ!" అన్నాడు డిక్స్.

చేతిలో విస్కీగ్లాసుతో దిండుకి వీపు ఆనించి మంచం మీద పడుకనున్నాడు. అతని కుడికాలి మోకాలివరకూ ప్లాస్టర్ వేయబడుంది.

అతన్ని సమీపించి, "గ్లాడ్ టు మీట్ యూ, మిస్టర్

డిక్సన్!" అన్నాను షేక్‌హాండ్ ఇస్తూ.

"ప్లీజ్, టేక్ యువర్ సీట్" అన్నాడు.

మంచంపక్క వేసివున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

"హావ్ యూ ఎనీ డ్రింక్స్?"

"నో! ఐ డోంట్ లైకిట్!" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఐ సీ, ఐతే మీ దేశంలోని కాఫీ, టీలాగే అరబ్ దేశాల్లో పేరుపొందిన భహువా అనే జ్యూస్ తాగి చూడండి" అంటూ ఆ యువతివేపు తిరిగి, "నాకు మరో పెగ్ వాడ్కా విస్కీ, నా స్నేహితుడికి భహువా తీసుకురా!" అన్నాడు.

ఆ యువతి తలూపి, హంసలా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

"ఎవరీ అమ్మాయి?" అడిగేను.

డిక్సన్ నవ్వి, "నా సర్వెంట్!" అన్నాడు.

"అప్సరసలని మరిపించే ఇంత అందమైన సర్వెంట్ దొరికిన మీరు నిజంగా అదృష్టవంతులు!"

డిక్సన్ నవ్వి, "ఔను. సాధారణంగా అరబ్ యువతులు ఇలాగే వుంటారు. ఆర్థిక పరిస్థితులు బాగులేక, యెంతో అవసరం కలిగితే తప్ప అరబ్ స్త్రీలు ఒకరిదగ్గర పనికి కుదరరు" అన్నాడు.

ఇంతలో ఆ అమ్మాయి చెప్పినవస్తువులు ట్రేలో తెచ్చి టీపాయ్ మీదుంచి వెళ్ళిపోయింది.

చాక్లెట్ కలర్‌లో వున్న భహువా కప్పు అందుకుని, టేస్ట్ సిప్ జేసి చూసేను. అంతవరకూ ఎరగని అద్భుతమైన రుచి! నిమిషంలో కప్పు ఖాళీజేసిపెట్టి జేబులోంచి అంతర్జాతీయ దొంగలు పంపిన ఉత్తరం తీసి డిక్సన్ చేతికిస్తూ, అది ఎక్కడ ఎలా అందజెయ్యబడిందో వివరించేను.

డిక్సన్ ఉత్తరాన్ని పూర్తిగా చదివి సాలోచనగా

తలూపుతూ, "డబ్బు లేకుండా మిమ్మల్ని రేపు సహారా ఎడారిలోకి రమ్మంటున్నారంటే, ఇందులో ఏదో కిటుకు వుంది!" అన్నాడు.

"నాకూ అలాగే తోస్తోంది. పోయినసారి మీ ఏజెంట్ జెప్సన్ని డబ్బుతో రమ్మన్నారు కదూ?" అడిగేను.

డిక్సన్ తలూపి, "ఔను. వాళ్ళు కోరిన మిలియన్ డాలర్లు బ్రీఫ్ కేస్ లో పెట్టుకుని, దాన్ని ఇనప గొలుసుతో తన ఎడంచేతికి బేడీ వేసుకుని, ఇక్కణ్ణించి బైలుదేరేడు జెప్సన్. అంతే, ఆ తరవాత ఇంతవరకూ అతని జాడ లేదు.

నా కాలుకి దెబ్బ తగలకుండా వుండివుంటే, నేనూ జెప్సన్ వెనకే అతన్ని వెంబడిస్తూ వెళ్ళేవాణ్ణి. సరే, జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. మీరేం భయపడకండి. సహారా ఎడారిలో మీరు దారి తప్పకుండా, ఎలాటి ఇబ్బందులకీ గురి కాకుండా మీ వెంట ఓ గైడ్ ని పంపిస్తాను. ఎటొచ్చీ మీ రతన్ని చూసి భయపడకూడదు!" అన్నాడు.

"ఏం? అంత భయంకరంగా వుంటాడా?"

డిక్సన్ తలూపి, "ఈ మొరాకో దేశంలో 'తోరీగ్' అనే ఒక ఆదిమజాతి వుంది. శౌర్య పరాక్రమాలకీ, విశ్వాసానికీ వాళ్ళు పెట్టింది పేరు. మొరాకో అధునికంగా ఇంత డెవలప్ అయినా, ఆ జాతి మనుషులు ఇంకా తమ పూర్వ వేషభాషలని వదల్లేదు.

సాధారణంగా ఆ జాతి మగాళ్ళు ఆరడుగులకి తక్కువుండరు. ఆ హైట్ కు తగ్గ వెడల్పాటి దృఢమైన శరీరాలని కలిగుంటారు. తలకి నల్లని తలపాగా చుట్టుకుని కేవలం కళ్ళు కనిపించేలా ముఖానికి నల్లముసుగు వేసుకుంటారు.

సహారా ఎడారి చూడదలచుకున్న ప్రతి విదేశీయుడి వెంటా ఆ జాతివాళ్ళే గైడ్ల రూపంలో వెళతారు. ఎడా

రిలో కొన్నిరకాల క్రూరమృగాలూ, విషసర్పాలూ నివసిస్తుంటాయి. వాటిని లొంగదీయడం, ఆ జాతివాళ్ళకి ఎడంచేతి పని.

ఒకవిధంగా వాళ్ళని గైడ్స్ అనే బదులు బాడీగార్డ్స్ అంటే బావుంటుంది. వెంట వచ్చినందుకు వాళ్ళకి ఫీజు రూపంలో కొంత డబ్బు చెల్లించవలసి వుంటుంది. నాకు తెలిసిన ఓ గైడ్ వున్నాడు. కాస్త ఇంగ్లీష్ మాట్లాడగలడు. అతన్ని మీ వెంట పంపిస్తాను" అన్నాడు.

"థాంక్స్!" అంటూ జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించి, "నా దగ్గిర రివాల్వర్ లేదు. దాని అవసరం ఎప్పుడైనా కలగవచ్చు. ఓ రివాల్వర్ ఏర్పాటు జెయ్యగలరా?" అడిగేను.

"ష్యూర్!" అంటూ పక్కనున్న చెక్కకర్ర లందుకుని మంచం దిగేడు డిక్స్.

కర్రల సాయంతో కుంటుకుంటూ ఓ మూల వున్న బీరువా దగ్గరికి నడిచి బీరువా తెరిచి, "ఇలా రండి!" అన్నాడు.

లేచి, అతన్ని సమీపించేను. బీరువా నిండా రకరకాల చిన్న పెద్ద ఆయుధాలున్నాయి. "వీటిలో మీకేది కావాలో ఎన్నుకుని తీసికెళ్ళండి!" అన్నాడు.

ఒకొక్కటే పరిశీలిస్తూ, సైలెన్సర్ బిగించిన ఓ రివాల్వర్ అందుకున్నాను. దాని తాలూకు రెండుమూడు బుల్లెట్ పాకెట్స్ తీసిచ్చేడు డిక్స్.

"ఈ కేసులో ఇంతవరకూ సాధించిన మీ ప్రోగ్రెస్ ఏమిటి?" అడిగేను అసలు విషయం కదుపుతూ.

"ప్రోగ్రెస్ నిల్ అనే చెప్పాలి. తిరిగి తిరిగి మళ్ళీ మొదటికే వస్తున్నాం. నా సర్వీసులో మొదటిసారి ఈ

కేసులో చేతులెత్తవలసి వస్తుందేమోనని భయం వేస్తోంది''
అన్నాడు డిక్సన్.

''అంత జటిలమైన కేసా ఇది?''

''ఔను. జటిలమైనదే. ఆ అంతరిక్ష దొంగలెవ్వరో గానీ, ప్రపంచ సైంటిస్టులందర్నీ ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడుచెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తున్నారు.

మా ఉపగ్రహాలనించి వాళ్ళు దొంగిలించిన రహస్యాలు కొనుక్కోడానికి మా ప్రభుత్వం నాలుగుసార్లు పెద్ద మొత్తాలు చెల్లించవలసి వచ్చింది. మమ్మల్నే కాదు, ఆ దొంగలు ప్రతి దేశాన్నీ, సహారా ఎడారికి చేరువలో వున్న అరబ్ దేశాల్లోనే డబ్బు ముట్టజెప్పమని కోరుతున్నారు గనక, వాళ్ళ స్థావరం ఆ ఎడారిలోనే ఎక్కడో వుండి వుంటుందని, అంచనా. ఇంతవరకూ ఏమీ తేలలేదు.

ఇక ఆ అంతరిక్ష దొంగల విషయంలో నా వ్యక్తిగతాభిప్రాయం చెబుతాను వినండి. ప్రపంచంలోని ఐదు అగ్రరాజ్యాలనీ చిటికెనవేలుమీద ఆడిస్తున్న ఆ అంతరిక్ష దొంగల నాయకుడు సామాన్యుడు కాడు. అఖండ మేధా సంపత్తి కలవాడు. నిజం చెప్పాలంటే అతనొక మహా సైంటిస్ట్ అయివుంటాడు.

రెండు—వాళ్ళకొక పెద్ద ఆర్గనైజేషన్ వుండివుంటుంది. ఫ్లయింగ్ క్లబ్ సభ్య దేశాలన్నిట్లోనూ అతని ఏజెంట్స్ వుండివుంటారు. సహారా ఎడారిలో ఎక్కడో ఒకచోట అతని లేబరేటరీ వుండివుంటుంది. అందులో అతను సృష్టించిన, అత్యంత శక్తివంతమైన పరికరాలు వుండివుంటాయి.

అతనేదో కొత్తరకం టెలిమెట్రిక్ సిస్టమ్ కనిపెట్టి వుంటాడు. నవ్యరీతులలో కొన్ని ఎలక్ట్రానిక్ రిసీవర్లు సృష్టించి వుంటాడు. అంతరిక్షంలో తిరిగే మన ఉపగ్రహా

ల్లోని ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు కోడ్ సిగ్నల్స్ రూపంలో వివరాలు రికార్డ్ జేస్తాయి. ఆ దొంగ సైంటిస్ట్ తను కని పెట్టిన రిసీవర్ల ద్వారా భూమ్మీదే వుండి ఆ వివరాలని స్వీక రించి తన పరికరాల్లో రికార్డ్ జేసుకుంటున్నాడు. ఇంకా స్త స్పష్టంగా చెప్పాలంటే, మన ఉపగ్రహాల్లోని టేప్ రికార్డుల్లో ఆ రహస్యాలు రికార్డ్ కానివ్వకుండా, వాటిని తనవైపు మళ్ళించుకుంటున్నా డన్నమాట!'' అన్నాడు డిక్స్.

''సరే, అలాగే జరుగుతోం దనుకుందాం! అతను కేవలం కోడ్ సిగ్నల్స్‌ని ఉపగ్రహాల్లో రికార్డ్ కానివ్వ కుండా తనవేపు మళ్ళించుకోగలడు. కానీ, ఉపగ్రహాల్లో అమర్చిన టెలివిజన్ కెమెరాలనించి ఫోటోలు యెలా మాయం జేస్తున్నాడు?'' అడిగేను.

డిక్స్ నవ్వి, ''అదీ ఈ పద్ధతిలోనే జరగవచ్చుగా? ఉపగ్రహాల్లో అమర్చిన కెమెరాల లెన్స్‌లు ఉపగ్రహాల బైట వుంటాయి. ఫిల్మ్ కెమెరా లోపల వుండదు. కెమెరా వెనకభాగంలో ప్రత్యేకంగా తయారుజేసిన ఒక కేస్‌లో వుంటుంది.

లెన్స్ తను ఏదైతే చూస్తుందో ఆ దృశ్యాన్ని ఎల క్ట్రిక్ సిగ్నల్ సహాయంతో వెనక ఫిల్మ్‌వరకూ అంద జేస్తుంది. పైన పేర్కొన్న విధంగానే ఆ దృశ్యాలని ఫిల్మ్‌వరకూ వెళ్ళనివ్వకుండా భూమివేపు మళ్ళించ బడు తున్నాయి'' అన్నాడు.

''ఇలా జరగడం సంభవమేనా?''

''సంభవం గనకనే, అవి కాజెయ్యబడుతున్నాయి మరి!''

నేను పలకలేదు. కాసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించి అన్నాను.

"మీ తర్కం ఆమోదయోగ్యంగానే వుంది. మీరు చెప్పినట్టే జరుగుతోందనుకుంటే, ఆ సైంటిస్టు లాబ్‌లో శక్తివంతమైన రాడార్ వుండివుంటుంది. ఎంతో ఎత్తైన రాడార్ వుంటే తప్ప అంతరిక్షంలో తిరిగే ఉపగ్రహాల రహస్యాలు భూమ్మీదికి లాగడం అసంభవం!"

డిక్సన్ తలూపేడు.

"ఐతే, ఎడారిలో అతని స్థావరం ఎక్కడో కనుక్కోడం సులభమే కదా? మనదగ్గర ఎంతో అధునాతన మైన శబ్దతరంగాలని పసిగట్టే పరికరాలున్నాయి. పైగా, అతని స్థావరంలో వుండే ఎత్తైన రాడార్, దూరంనించే కనిపిస్తుంది కదా?"

డిక్సన్ నవ్వి, "అటువంటి రహస్యమైన శబ్దతరంగాలని కనుక్కోడానికి మా సైంటిస్టులు నిర్విరామంగా కృషి చేస్తూనే వున్నారు. కాని, ఇంతవరకూ యెలాటి కూపీ తియ్యలేకపోయేరు.

పోతే, మీరు చెప్పిన రాడార్ సంగతి—మా విమానాలూ, అరబ్ దేశాల విమానాలూ సహారా ఎడారిపైన గస్తీ తిరుగుతూ అటువంటి రాడార్ ఎక్కడైనా కనిపిస్తుందేమో కనుక్కోడానికి అహోరాత్రులు శ్రమించి విఫలమయ్యేయి" అన్నాడు.

4

డిక్సన్‌కు గుడ్‌నైట్ చెప్పి, సెలవు తీసుకుని హోటల్ చేరుకున్నాను. తలుపు మూసి, బట్టలు మార్చుకుని, స్లీపింగ్ గౌన్ తొడుక్కుంటూ పడుకోడానికి మంచంవేపు నడిచేను.

సరిగ్గా అదే సమయంలో మోగింది టెలిఫోన్!

ఎవరా అని రిసీవర్ ఎత్తి, "ఎస్!" అన్నాను.

"రాజారెడ్డిగారేనా?" అవతలినించి అపరిచిత స్త్రీ కంఠం విని నివ్వెరబోయేను. వేళగాని వేళ, దేశంకాని దేశంలో ఒక అపరిచిత స్త్రీకి నా పేరెలా తెలుసు? నే నిక్కడున్నానని ఎలా తెలుసు?

చెప్పలేని ఆశ్చర్యంతో, "ఔను! మీ రెవ్వరు?" అడిగేను.

"చెబుతాను. నేను మిమ్మల్ని కలుసుకోవచ్చా?" ఆమె మాట్లాడే తీరు అమెరికన్‌లా వుంది.

"ఎప్పుడు?" అడిగేను.

"ఇప్పుడే!"

"మీ కంఠాన్ని పోల్చుకోలేక పోతున్నాను!"

"నిజమే! ఎందుకంటే, ఇంతకి ముందు మనం ఎక్కడా కలుసుకోలేదు!"

"ఐతే, మీ పరిచయం ఏమిటో చెప్పి, నా కుతూహలాన్ని దూరం జెయ్యండి."

"నా పరిచయాన్ని ఇలా ఫోన్‌లో గాక, ముఖాముఖి జేసుకుంటేనే బావుంటుం దనుకుంటాను."

"ఇంత రాత్రివేళ ఎక్కణ్ణించి మాట్లాడుతున్నారు?"

"ఇదే హోటల్లోని రూం నెంబర్ 110 నించి."

"అలాగా! ఐతే, రండి!"

"థాంక్యూ!"

పదినిమిషాల తరవాత తలుపుమీద టకటక చప్పుడైంది. రివాల్వర్ అందుకుని అటు నడిచేను.

ట్రిగ్గర్ మీద వేలు రెడీగా వుంచి గడియ లాగేను. ఎలాటి ప్రమాదాన్నీ మెడకి చుట్టుకోడం నా కిష్టంలేదు.

చటుక్కున తలుపు తెరిచి, రెక్క వెనక నక్కేను.

గదిలో అడుగుపెట్టిన ఆ అమెరికన్ యువతిని చూడ గానే, క్షణం రెప్పవెయ్యడం మరచిపోయేను.

ముప్ఫై అయిదేళ్ళుంటాయేమో. భుజాలవరకూ కత్తిరించిన బంగారు రంగు జుత్తు, నీలి కళ్ళు, ఎర్రని పెదాలు. పాలరాతి గ్రీకు శిల్పాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చే ఆ అందమైన అమెరికన్ రంభని యెక్కడా చూసిన గుర్తులేదు.

తలుపు వెనకనించి ఇవతలికి వచ్చిన నన్ను చూసి, "హాలో!" అంది.

మర్యాదకోసం తలూపి చిన్నగా నవ్వేను.

"మిమ్మల్ని కలుసుకోడానికి వచ్చే అతిథులకి యిలాగే స్వాగతం పలుకుతారా?" అడిగింది పిస్తోలు వేపు చూపిస్తూ.

"నా గురించి మీకు పూర్తిగా తెలిసివుంటే, ఇదికూడా తెలిసి వుండాలి. నేను చేపట్టిన వృత్తిలో రవ్వంత పొరబాటు నా ప్రాణాలకే ముప్పు తెచ్చిపెడుతుందని!" అన్నాను గాన్ జేబులో పిస్తోలు వేసుకుంటూ.

ఆమె నవ్వి, "తెలుసు. అందుకే మీ కేర్ ఫుల్ మైండ్ ని అభినందిస్తున్నాను. ఐనా, నావంటి ఒక ఆడది మిమ్మల్నేం చెయ్యగలదు? నేను మీ శత్రువుని కాను!" అంది చనువుగా వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చుంటూ.

"ఏమో, ఎవ్వరికి తెలుసు? ముందు మీరు నా శత్రువు కాదని నిరూపించాలి."

"ఎలా?"

"మీ పేరేమిటి?"

"నా పూర్తిపేరు గ్లోరియా లెబ్లిన్! అమెరికాలోని లెబ్లిన్ ఎలక్ట్రానిక్స్ పేరు మీరు వినే వుంటారు."

"ఔను. విన్నాను. అమెరికాలోని ప్రముఖ ఎలక్ట్రాని

నిక్ సంస్థ అది. ఆ సంస్థ ముఖ్యమైన ప్రాజెక్ట్సకోసం కావలసిన ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు తయారుచేసి యిస్తుంది అమెరికన్ అంతరిక్ష కార్యకలాపాల్లోనూ ఆ సంస్థ ప్రముఖపాత్ర వహిస్తుంది. ఊఁ, ఐతే?''

ఆమె నవ్వి ''ఇంకా అర్థం కాలా? నా పేరు గ్లోరియా లెబ్లిన్!'' అంది మళ్ళీ.

క్షణం ఆలోచించి అన్నాడు ''ఓహో! ఐతే, మీరా సంస్థ అధిపతి మిస్టర్ లెబ్లిన్ కూతురని చెప్పాలను కుంటున్నారా?''

''కూతురు కాదు! భార్యని!!''

క్షణం నా నోటివెంట మాట పెగల్లేదు. ఆశ్చర్యంగా ఆమెని చూస్తుండిపోయేను.

''కొన్నాళ్ళ క్రితం మావారు పోయిన విషయం మీకు తెలిసే ఉంటుంది. ఇప్పుడు నేను విధవని!''

''ఆయన పోయిన విషయం నాకు తెలుసు. కానీ, డెభ్భై ఏళ్ళ మిస్టర్ లెబ్లిన్‌కు ఇంత అందమైన వయసులో ఉన్న భార్యకూడా ఉండేదని తెలీదు!'' అన్నాను సిగరెట్ అంటించి.

క్షణక్షణానికీ వ్యవహారం ఊహించని మలుపులు తిరుగుతోంది. గ్లోరియా నవ్వి ''మనిషి మనసు ఆరోగ్యంగా ఉండాలిగానీ, వయసుతో పనేమిటి? నేను వారితో ఆరేళ్ళు కాపరం జేసేను. ఒక యువక భర్తలాగే ఆయన నన్ను ప్రేమించేవారు. అన్ని అవసరాలూ తీర్చేవారు. నా పట్ల ఆయన అపార ప్రేమకు నిదర్శనం, ఆయన తరువాత ఇప్పుడు లెబ్లిన్ ఎలక్ట్రానిక్స్ సంస్థకీ, కోట్ల ఆస్తికీ నేనే అధిపతిని!'' అంది.

"ఏం? ఆయనకి కొడుకులూ, కూతుళ్ళూ ఎవ్వరూ లేరా?"

"ఆయన మొదటి భార్యవల్ల కలిగిన కొడుకున్నాడు. గొప్ప మేధా సంపత్తి కలవాడు. ఎలక్ట్రానిక్ ఇంజనీరింగ్ లో ఆ కుర్రాడితో సరితూగే వ్యక్తి పూర్తి అమెరికాలోనే లేడు. అంతటి మేధావి! కానీ, ఆ అబ్బాయికింకా మైనారిటీ తీరలేదు.

అందుకే నాథర్తన వీలునామాలో కొడుక్కి మైనారిటీ తీరేవరకూ నన్ను గార్డియన్ గా నియమించి పోయేరు. దీన్నిబట్టి ఆయనకి నామీద ఎంతటి నమ్మకం, విశ్వాసం వుండేదో మీరు ఊహించవచ్చు," అంది గ్లోరియా.

సాలోచనగా తలూపి, "మీ సవతికొడుకు పేరేమిటి?" అడిగేడు.

"ఫిడిల్ క్రాస్! వాడికింకా ఇరవై రెండేళ్ళే!"

"ఇంతకీ మీరీ కాసాబ్లాంకాలో ఈ హోటల్లో ఏం జేస్తున్నారు? నాతో ఏమిటి పని?"

"చాలా ముఖ్యమైన పనే! కేవలం మిమ్మల్ని కలుసుకోడానికే ఇక్కడికి వచ్చాను. ఈ రాత్రి ఏడు గంటల ప్రాంతంలో నా ప్రైవేట్ విమానంలో బైలుదేరి రబాత్ విమానాశ్రయంలో దిగేను. అక్కణ్ణించి అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయానికి ఫోన్ జేసి కనుక్కుంటే, మీగురించి తెలిసింది. వెంటనే ఓ కిరాయి హెలికాప్టర్ తీసుకుని ఇక్కడ దిగేను."

"మీరు చెప్పేవన్నీ నిజమేనని, ఐమాన్ లెబ్లిన్ భార్య మిసెస్ గ్లోరియా లెబ్లిన్ మీరే అని ఏమిటి నమ్మకం?"

గ్లోరియా ఈసారి కాస్త గట్టిగా నవ్వి "చూపిస్తాను" అంటూ వేసుకున్న ఖరీదైన గౌన్ బాడీలోకి చెయ్యి

పోనిచ్చింది.

అప్పుడు చూసేను. ఆమె తెల్లని గుండ్రని ఎత్తైన బంతుల్ని.

బాడీ లోపల చిన్న సైజు లేడీస్ రివాల్వర్ పెట్టుకుం దేమో? అది తీస్తుందేమో? అన్న అనుమానం మెరుపులా రావడంతో నేనూ నా కుడిచేతిని స్లీపింగ్ గౌన్ జేబు దగ్గిర రెడీగా పెట్టుకున్నాను.

ఆమె చేతిలో ఓ గులాబీరంగు కవరుంది.

"దీన్ని చూడండి. అప్పుడైనా మీకు నా మీద నమ్మకం కుదరవచ్చు." అంది కవర్ని ముందుకు చాస్తూ.

అందుకుని తెరిచేను. లోపల తెల్లని కాగితం కనిపిం చింది. తీసి మడత విప్పేను.

పావుతావు సైజు కాగితం అది. పైన అమెరికా ప్రభు త్వపు ప్రింటెడ్ స్టాంప్ ఉంది. పెన్‌తో ఇంగ్లీషులో విడివిడిగా రాసిన ఉత్తరం అది. కింద సంతకం చూసి నివ్వెరబోయేను. అది అమెరికా ఇంటెలిజెన్స్ శాఖ జనరల్ సెక్రెటరీ హెరాల్డ్ ఫిష్ ది!

ఉత్తరం నా పేరనే ఉంది. గబగబ చదవసాగేను.

"మైడియర్ రాజారెడ్డి!

మా దేశంలోని లెబ్లిన్ ఎలక్ట్రానిక్ సంస్థ యజమాను రాలు, స్వర్గీయ మిస్టర్ లెబ్లిన్ సతీమణి, మిసెస్ గ్లోరియా లెబ్లిన్ మిమ్మల్ని కలుసుకోడానికి కాసాబ్లాంకా వస్తోంది. ఆవిడ మీతో చెప్పబోయే విషయాలు చాలా ముఖ్య మైనవి. రహస్యమైనవి. మీరావిడతో స్నేహపూర్వకంగా సహకరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

ఇట్లు— హెరాల్డ్ ఫిష్"

సంతకం పక్కనే అమెరికన్ ఇంటెలిజన్స్ శాఖ తాలూకు ముద్ర ఉంది.

"సరే! ఇప్పుడు చెప్పండి! మీరు నాతో ఏం మాట్లాడ దలచుకున్నారు?" అడిగేను ఆమె కెదురుగా సోఫాలో కూర్చుంటూ.

"నాకు హెరాల్డ్ ఫిప్ ద్వారా తెలిసింది. అంతరిక్షు దొంగలు దోచుకున్న మీ తొలి ఉపగ్రహం తాలూ రహస్యాలని వాళ్ళకి డబ్బిచ్చి తీసుకురావడానికీ, వాళ్ళ ఆచూకి తెలుసుకోవడానికీ, మీరు పంపబడ్డారని!"

"ఇటువంటి సీక్రెట్ విషయాన్ని హెరాల్డ్ఫిప్ మీకు చెప్పారంటే, ఆయన జాగ్రత్త పాటించని వ్యక్తి అని పిస్తోంది!" అన్నాను సీరియస్‌గా.

"ఆయన సామాన్య వ్యక్తి కాడు. అమెరికన్ ఇంటలి జెన్స్ శాఖ జనరల్ సెక్రెటరీ. అటువంటి వ్యక్తి అంతటి సీక్రెట్ విషయం నాకు చెప్పాడంటే ఆయనకి నాపట్ల ఎంత నమ్మకం, విశ్వాసం ఉందో మీరే ఆలోచించండి. నేను మీకు హాని తలపెట్టడానికి రాలేదు. మీ సహాయం పొందడానికి వచ్చేను."

"ఎటువంటి సహాయం?"

"నా సవతి కొడుకు ఫిడేల్‌ని వెతకడానికి!"

"ఆ ఇరవై ఏళ్ళ యువకుణ్ణి ఎక్కడైనా మరిచి పోయేరా?" అన్నాను.

"ప్లీజ్! వేళాకోళంగా తీసుకోకండి. నేను చాలా సీరియస్ మూడ్‌లో ఉన్నాను. ప్రస్తుతం నేను లెబ్లిన్ ఎలక్ట్రానిక్ సంస్థకీ, మిలియన్ డాలర్ల ఆస్తికీ ఏకైక అధిపతిని. మైనారిటీ తీరక ముందే ఫిడేల్ నామార్గం నించి తప్పుకుంటే ఆ ఆస్తంతా నాకే చెందుతుంది కదా?

నా భర్త నా పట్ల ఏర్పరచుకున్న విశ్వాసాన్ని అటు వంటి ద్రోహ చింతనతో వమ్ము జెయ్యడం నాకిష్టం లేదు. పైగా, ఫిడిల్ ని నేను నా స్వంత కొడుకుగా మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను.

వాడికి మైనారిటీ తీరగానే ఈ ఆస్థంతా వాడి చేతిలో పెట్టి నిశ్చింతంగా బ్రతకాలని ఉంది. నేను వాణ్ణి సవతి కొడుకులా ఎన్నడూ చూడలేదు!''

అంతవరకూ నవ్వుతో మాట్లాడిన ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీటి ఛాయలు కనిపించేసరికి నేనూ గంభీరంగా మారి, ''మీ అబ్బాయి ఫిడిల్ ఏమైపోయేడు?'' అడిగేను.

''ఆరు నెలల క్రితం అకస్మాత్తుగా అంతర్థానమై పోయేడు. మా ఎలక్ట్రానిక్ సంస్థలో, ఫిడిల్ కమ్యూనికేషన్ సెక్షన్ హెడ్ గా ఉండి, ఆ సెక్షన్ కార్యకలాపాలు చూసుకునేవాడు. ఎలక్ట్రానిక్ శాస్త్రంలో ఎంతో ఖ్యాతి నార్జించి దురదృష్టవశాత్తు సంవత్సరం క్రితం ఓ కారు దుర్ఘటనలో మరణించిన డాక్టర్ హెన్రిక్ తరువాత, మా అబ్బాయే అంతటి వాడని పేరు పొందేడు. ఇప్పుడు వాడు ఊహించని విధంగా అంతర్థానమైపోవడంతో మా సంస్థ చెయ్యి తెగిపోయినట్లయింది!''

''ఎలా, ఎక్కడ మాయమయ్యేడు?''

''తెలీదు! మా పోలీస్ శాఖా, గూఢచారి విభాగం, ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ లూ నిద్రాహారాలు మాని అమెరికా అంతా గాలించారు. ఫలితం కనిపించలేదు. ఫిడిల్ ఎందుకు మాయమయ్యేడో, ఎలా మాయమయ్యేడో ఇంతవరకూ ఆచూకీ దొరకలేదు.''

నేను వెంటనే పలకలేదు. కాసేపు ఆలోచించి అన్నాను 'మీకు మీ అబ్బాయికీ ఎప్పుడైనా, ఏ విషయంలోనైనా

పోట్లాట జరిగిందా?"

గ్లోరియా తల విదిలించి "నో, నో! అలాటిదేమీ జరగ లేదు. నేను ఏ ఒక్క రోజూ పల్లెత్తుమాట అని ఎరగను. అంతా వాడి ఇష్టప్రకారమే జరగనిచ్చేదాన్ని. ఏది కావల సినా క్షణాల్లో ఏర్పాట్లు జేసేదాన్ని.

అంత ప్రేమగా చూసుకుంటున్నా, వాడికి నా పట్ల సవతి తల్లి అనే అభిప్రాయం ఉండేది. ఆ ఆస్తంతా నేనే స్వాహా జేస్తాననుకునేవాడు. మనసు విప్పి నాతో మాట్లాడే వాడు కాదు!"

"దీన్ని బట్టి ఆలోచిస్తే ఫిడెల్ తనకు తానే ఏదేశానికైగా వెళ్ళి పోయుంటాడనిపిస్తోంది!"

"నో.నో ఫిడెల్ మరో దేశంతో చేతులు కలిపి, తన మాతృదేశానికి ద్రోహం చేస్తాడని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ అనుకోను!"

"ఐతే, ఈ విషయంలో నేనేం జెయ్యగలను? మీ పోలీసులూ, గూఢచారులూ, ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్‌లూ కనుక్కోలేని వ్యక్తిని నేనొక్కణ్ణీ ఎక్కడని వెతకను?"

"నా భయమల్లా ఒక్కటే!"

"ఏమిటి?"

"అంతరిక్ష దొంగలతో చేతులు కలిపాడేమో అని!"

"ఈ అనుమానం మీ మనసులోకి ఎలా వచ్చింది?" అడిగేను ఆశ్చర్యంగా.

"ఎందుకంటే, వారం రోజుల క్రితం, ఫిడెల్ రాసిన ఉత్తరం నాకు అందింది!"

"వాట్?"

"ఔను. ఆ ఉత్తరం ఈ నగరం నించే పోస్ట్ జెయ్యబడింది."

"ఏమని రాసేడు?..

"మా ఎలక్ట్రానిక్ సంస్థ తాలూకు ఓ ప్రత్యేకమైన ఫైల్ కావాలని రాసేడు."

"ఆ ఫైలో ఏముంది?"

"నాకు తెలియదు. ఫిడిల్ అమెరికాలో ఉన్నప్పుడు సంస్థకోసం ఓ రీసెర్చ్ జేస్తుండే వాడు. దాని తాలూకు ఫైల్ అది! నాకు టెక్నికల్ భాష తెలీదు గనుక ఆ ఫైలులో ఏముందో చెప్పలేను!" అంది గ్లోరియా దిగులుగా.

"మీకు టెక్నికల్ భాష తెలీనప్పుడు అంత పెద్ద సంస్థ ఎలా నడపగలుగుతున్నారు?" అడిగేను ఆశ్చర్యంగా.

"నా మేనేజర్ల సహాయంతో. వాళ్ళ సహాయం గనక లేకుంటే నా గతి ఏమయ్యేదో ఆ భగవంతుడికి తెలియాలి. నా భర్త మరణానంతరం సంస్థకార్య భారమంతా వాళ్ళ చేతుల మీదే నడుస్తోంది. నాపని కేవలం సంతకాలు జెయ్యడం వరకే."

సిగరెట్ పూర్తయ్యే వరకూ నేను పలకలేదు.

తరవాత అన్నాను. "సరే! అన్ని విషయాలూ నాకు తెలిసిపోయేయి. ఇప్పుడు చెప్పండి, నానించి మీరేం కోరుతున్నారు?"

"నేను ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా సరే, నా కొడుకు ఫిడిల్ విషయం కనుక్కోవాలను కుంటున్నాను."

"అదృష్టవశాత్తూ అతను మీకు దొరికితే ఏం జేస్తారు"

"కాళ్ళావేళ్ళా పడి తిరిగి అమెరికా తీసికెళ్తాను!"

"ఒక వేళ నిజంగా అతనికి ఆ అంతరిక్ష దొంగలతో సంబంధం ఉండి ఉంటే?"

"ఐనా సరే, అతన్ని నా వెంట తీసికెళ్ళి తీరతాను!"

"తీసికెళ్ళి, దేశద్రోహిగా విచారణ జరపమని మీ ప్రభుత్వానికప్పజెప్పాలనా?"

"నో, నో, అతని మీద ఎటువంటి విచారణ జరప బడదు. హెరాల్డ్ ఫిష్‌తో అన్ని విషయాలూ మాట్లాడే వచ్చేను. ఫిడిల్ కిప్పుడు ఇరవై రెండేళ్ళే, కాస్త కోపం, ఆవేశం జాస్తి! చిన్న వయసైనా, ఎలక్ట్రానిక్ ఇంజనీరింగ్‌లో అతన్ని మించిన వ్యక్తి ప్రస్తుతం అమెరికాలో లేడు.

అటువంటి జీనియస్ వ్యక్తి తప్పుదారిలో తన జీవితాన్ని పాడుజేసుకోవడం మా ప్రభుత్వానికి ఎంత మాత్రం ఇష్టం లేదు. అందుకే, అతని తప్పులని చిన్న తనపు చేష్టలుగా ఎంచి, క్షమాభిక్ష పెట్టడానికి మా ప్రభుత్వం సిద్ధంగా ఉంది!"

"మీరీ ఊరికి వచ్చేక ఇక్కడి మీ గూఢచారి డిక్సని కలిసేరా?"

"నో. నో. ఇంకా కలవలేదు."

"మీ అబ్బాయి కోరిన ఆ ఫైలు ఇప్పుడెక్కడుంది?"

"ఇక్కడే, నా గదిలోనే ఉంది."

"దాన్ని ఓమారు నాకు చూపిస్తారా?"

"తప్పకుండా! నేను మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను. మీరు నన్ను నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఫరవాలేదు."

"దయచేసి ఇప్పుడే ఆ ఫైల్ తెచ్చి నాకు చూపించడానికి మీకేమైనా అభ్యంతరం ఉందా?"

"నో! ఇప్పుడే పట్టుకొస్తానుండండి." అంటూ లేచి తలుపులు తెరుచుకుని వెళ్ళిపోయింది గ్లోరియా.

ఆమెతో జరిగిన సంభాషణ మరోసారి రివిజన్ జేసుకున్నాను.

పావుగంట తరువాత ఫైల్ పట్టుకుని, తలుపులు లాక్ జేసి వచ్చి సోఫాలో కూర్చుంది గ్లోరియా.

ఫైల్ తెరిచి దాంట్లో ఉన్న ఓ కేబినెట్ సైజు ఫోటో తీస్తూ—"ఫైల్ చూసేముందు ఈ ఫోటో ఒకసారి చూడండి!" అంది.

ఫోటో అందుకుని పరీక్షగా చూసేను.

అదొక గ్రూఫ్ ఫోటో. అందులో గ్లోరియా, తనభర్త లెబ్లిన్ ప్రక్కన కూర్చుంది. వారి వెనుక నలుగైదుగురు అమెరికా రాజకీయ నాయకులూ ఉన్నారు.

"అందులో కుడిపక్క చివర్న నిల్చుకున్న యువకుడే మా అబ్బాయి ఫిడెల్!" అంది గ్లోరియా.

నా దృష్టి ఆ యువకుడి మీద నిలిచింది. డార్క్ బ్లూ కలర్ సూటులో నిండుగా నవ్వుతూ చాలా స్మార్ట్‌గా కనిపిస్తున్నాడు.

ఫోటో తిరిగి ఆమెకిస్తూ "ఇప్పుడు నమ్ముతున్నాను మీరు నిజంగా మిసెస్ గ్లోరియా లెబ్లిన్ అని!" అన్నాను.

"థాంక్యూ!" అంటూ ఫైల్ ముందుకు చాచింది.

అందుకుని కవర్ మీది కొటేషన్ చదివేను.

'పెర్సనల్ రీసెర్చ్ ఫైల్' అని ఉంది.

సాలోచనగా తలూపుతూ ఫైల్ తెరిచి జాగ్రత్తగా పరిశీలించసాగాను. కొద్ది నిముషాల్లోనే గ్రహించేను, అది ఎలక్ట్రానిక్ థెరెపీకి సంబంధించిన ఏదో రీసెర్చ్ మేటర్ అని.

"ఈ ఫైల్‌ని ఎక్కడ, ఏ విధంగా అందజెయ్యమని చెప్పేడు ఫిడెల్?"

"ఇంకా ఏమీ చెప్పలేదు. ఉత్తరంలో కేవలం ఈ ఫైల్ తీసుకుని సరాసరి కాసాబ్లాంక్ చేరమనీ, ఈ

హోటల్లో దిగమనీ రాసేడు. అతని ఆదేశానుసారం ఇక్కడికి వచ్చేను. ఇప్పుడతని తరవాత సందేశంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను.

అప్పుడే మీ సహాయం నాకు కావాలి. ఫిడిల్ ఈ ఫైల్ కోసం స్వయంగా వచ్చి నన్ను కలుసుకున్నా, లేదా నన్ను మరెక్కడికైనా రమ్మన్నా మీరు నా వెంట ఉండాలి!"

"ఆల్ రైట్! నేను మీకు సహాయపడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఈ ఫైల్ని ఈ రాత్రి నా దగ్గర వదలి వెళ్ళటానికి మీకేమైనా అభ్యంతరం ఉందా?"

"దేనికి?"

"రాత్రంతా ఈ ఫైల్ని ఓమారు స్టడీ జెయ్యాలనుకుంటున్నాను!"

గ్లోరియా పలకలేదు. కాసేపు ఆలోచించి ఏమనుకుందో ఏమో, "ఆల్ రైట్! మీ దగ్గిరే వుంచండి. నే వెళ్ళి కాస్త విశ్రాంతి తీసుకుంటాను. గుడ్ నైట్" అని వెళ్ళిపోయింది.

టీపాయ్‌మీది ఫోన్ దగ్గరికి లాక్కుని, రబాత్‌లోని భారత రాయబార కార్యాలయానికి రింగ్ జేసేను.

వెంటనే భారతదేశానికి మెసేజ్ పంపి, మద్రాసులో వున్న నా అసిస్టెంట్ దేవిడ్‌ని రేపు సాయంత్రంలోగా మొరాక్కో జేరే ఏర్పాట్లు చేయించమని చెప్పి, రిసీవర్ దించి తేలిగ్గా నిట్టూర్చేను. దేవిడ్ సహాయం లేనిదే నే నొక్కణ్ణీ ఈ కేసులో పనిజెయ్యలేననిపిస్తోంది.

గదితలుపు లాక్‌జేసి వచ్చి, సోఫాలో కూర్చుని గ్లోరియా ఇచ్చివెళ్ళిన ఫైల్ తెరిచేను.

5

టెలిఫోన్ గణగణ మోగడంతో కోటు తొడుక్కుంటూ వెళ్ళి రిసీవర్ ఎత్తేను. "గుడ్ మార్నింగ్ సార్!" అవతల హోటల్ మేనేజర్ కంఠం వినిపించింది.

రిస్టువాచీ చూసుకున్నాను. ఉదయం ఎనిమిది గంటలు.

"గుడ్ మార్నింగ్! ఏమిటి?" అడిగేను.

"మీరు తోరీగ్ జాతి ఎడారి గైడ్ ని పిలిపించేరా?"

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది. రాత్రి డిక్సన్ నా వెంట ఓ గైడ్ ని పంపుతానన్న విషయం. "ఔను. అతను వచ్చేడా?" అడిగేను.

"ఔను. ఇప్పుడే వచ్చేడు. మీ గురించి అడిగితే ఫోన్ జేసి కనుక్కుంటానని నిల్చోబెట్టేను. గదికి పంపించమంటారా?"

"నో. నో. అతన్ని పోర్టికోలో నా కోసం వెయిట్ జెయ్యమనండి. తయారై ఇప్పుడే వస్తున్నాను."

"ఓ. కే!" అవతల క్లిక్ మంది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో గదిలో కాలింగ్ బెల్ మోగింది. రిసీవర్ క్రెడిల్ జేసి వెళ్ళి తలుపు తెరిచేను.

గ్లోరియా లెబ్లిన్!

"గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్. వెల్ కమ్" అన్నాను తలుపు కడ్డం తొలిగి.

"వెరి గుడ్ మార్నింగ్. హౌవ్ ఆర్ యూ?" అంటూ లోన అడుగుపెట్టింది.

"ఫైన్!" అన్నాను ఆమెని నఖశిఖ పర్యంతమూ పరీక్షిస్తూ.

రాత్రికంటే, ఆమె అందం ఇప్పుడు కాస్త పెరిగినట్టు తోచింది. బహుశా మేకప్‌లో ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధ తీసుకుందేమో?

ఆమె షైల్ తిరిగి ఆమెకిస్తూ అడిగేను. "ఫిడిల్ నించి ఏదైనా సందేశం వచ్చిందా?"

"నో. నో. ఇంకా రాలేదు. మీ రెక్కడికి తయారౌతున్నారు?"

"అంతరిక్ష దొంగల ఆదేశానుసారం, నేను సహారా ఎడారిలో ప్రవేశించి, పడమటి దిక్కున ప్రయాణం జెయ్యాలి. ఫారా అనే గ్రామం వస్తుందిట. అక్కడ నాకు మరో సందేశం ఇవ్వబడుతుందిట" అన్నాను గుళ్ళు నిండిన పిస్తోలు జేబులో వేసుకుంటూ.

"ఐతే, నేనూ మీ వెంట వస్తాను" అంది గ్లోరియా ఉత్సాహంగా.

"మీరా!?" అన్నాను నోరు తెరిచి.

"ఏం రాకూడదా?"

"రెండో వ్యక్తిని వెంటబెట్టుకు వచ్చేనని తెలిస్తే వాళ్ళకి కోపం రావచ్చు. మీ వంటి అప్సరసని వాళ్ళు ఎత్తుకుపోకుండా ఊరుకుంటారని ఏమిటి గ్యారంటీ?" అన్నాను నవ్వుతూ.

గ్లోరియా పకపక నవ్వి, "జోకులు విసరడంలోనూ మీరు ఘటికులే ననిపిస్తోంది. బాల్యంనించీ సుఖజీవనానికి అలవాటుపడ్డ నాకు, ఎడ్వెంచర్స్ అంటే చాలా ఇష్టం. ఐనా, మీ వెంట యెవ్వర్నీ తీసుకురావద్దని వాళ్ళేమీ ఆంక్షలు పెట్టలేదుగా? నన్నూ తీసికెళ్ళండి, ప్లీజ్!" అంది ప్రాధేయపడుతూ.

"అలాంటి షరతులేవీ పెట్టలేదు కానీ, మీ వంటి సుకుమారి ఆ భయంకర ఎడారిలో, మండే ఎండలో ఎలా గడపగలదా అని ఆలోచిస్తున్నాను. చాలా ప్రమాదకర ప్రయాణం!"

"ప్రమాదం నా ఒక్కదానికేనా? మీకు లేదా? ఇద్దరం వెళితే ఒకరికొకరం తోడైనా వుంటాం! ప్లీజ్. కాదనకండి."

"నా వెంట ఓ ఎడారి గైడ్ వస్తున్నాడు. నా గురించి మీరేం ఖంగారు పడకండి."

"ఐతే ఇంకేం! ఆ గైడ్ మనిద్దర్నీ ప్రమాదాలనించి కాపాడ్తాడు. ఉండండి, ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ హడావుడిగా కదిలొంచి బైటికెళ్ళింది గ్లోరియా.

పది నిమిషాల్లోనే ఓ ఏర్ బ్యాగ్ చంకన తగిలించుకుని తిరిగివచ్చింది.

"అదేమిటి?" అడిగేను.

"ఎడారిలో మనకావలసిన డ్రై ఫుడ్ టిన్స్ మొదలైన చిన్న చిన్న సామాన్లు" అంది.

ఇహ 'వదిలే ఘటం కాదనుకుని ఊరుకున్నాను. తలుపు లాక్ జేసి, ఇద్దరం కిందికెళ్ళేం.

"మీ గైడ్ బైట యెదురుచూస్తున్నాడు," అన్నాడు కౌంటర్ క్లర్క్.

తలూపి, పోర్టికో వేపు నడిచేను.

ఆ గైడ్‌ని చూడగానే గ్రహించేను. రాత్రి డిక్స్ అబద్ధం చెప్పలేదని. ఆరడుగుల రెండంగుళాల పొడుగు. ఆ పొడుక్కి తగ్గ వెడల్పాటి ఛాతీ. తలకి నల్లని తలపాగా చుట్టుకుని, దాని చివరి కొసని, కళ్ళుమాత్రం కనిపించేలా మొహానికి కప్పుకున్నాడు. పాదాలవరకూ వేలాడే తెల్లని

గౌన్. నడుంకి బెల్టులా చుట్టిన నల్లని లావుపాటి తాడు. ఆ తాడు చివర వేలాడుతున్న రెండు కుచ్చులు. కుడి భుజానికి సెవెన్ పాయింట్ సిక్స్ టూ రైఫిల్, యెడం భుజానికి ఆ రైఫిల్ తాలూకు బుల్లెట్స్ నిండిన తోలు పట్టా. ఇదీ అతని అవతారం!

నన్ను చూడగానే ముందుకి వచ్చి, "మిస్టర్ రాజారెడ్డి మీరే కదూ?" అన్నాడు.

తలూపేను.

"గుడ్ మార్నింగ్! మిమ్మల్ని కలుసుకోమని డిక్స్ పంపేడు" అన్నాడు చెయ్యి చాస్తూ.

అతనితో కరచాలనం జేసి, "నా ప్రోగ్రాం ఏమిటో కూడా చెప్పి వుంటాడనుకుంటాను!" అన్నాను.

అతను తలూపి, "అంతేకాదు. ప్రయాణానికి కావాల్సిన సామానూ, ఓ జోంగా జీప్ కూడా ఇచ్చి పంపేడు. రండి, పార్కింగ్ లో వుంది" అన్నాడు అటు నడుస్తూ.

ఇద్దరం అటు నడిచాం. పార్కింగ్ లో ఓ జోంగా జీప్ ఆగివుంది. సాధారణంగా దాన్ని పర్వత ప్రాంతాల్లోనూ, ఎడారి ప్రాంతాల్లోనూ వాడతారు.

నీటితో నిండిన తోలు తిత్తులూ, దారిని కనుగొనే కంపాక్స్, పెట్రోల్ టిన్స్, బైనాక్యులర్స్, ఇనప రాడ్స్, రెండు మూడు పారలూ వున్నాయి లోపల. ఇసకలో ఎక్కడైనా టైర్లు దిగబడితే ఇసక తొలిగించి ముందుకు సాగడానికి ఆ పారలు తోడ్పడతాయి.

డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చున్నాడతను.

నేనూ, గ్లోరియా సెకెండ్ సీట్లో కూర్చున్నాం. జీప్ కదిలింది.

అరగంట తరవాత ఎడారిలో ప్రవేశించాం. పడమటి

దిక్కున మెల్లిగా ముందుకు సాగుతోంది జీప్. కనుచూపు మేర ఎటు చూసినా ఇసకదిబ్బలు తప్ప మరేమీ కనిపించడంలేదు. దూరదూరాన యెక్కడో ఓచోట ఒకటీ అరా ఖర్జూరపు చెట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

అప్పటికే ఎండ తీక్షణం కావడంతో గ్లోరియా బ్యాగ్ లోంచి కూలింగ్ గ్లాసెస్ తీసిపెట్టుకుంది.

మరో అరగంట గడిచిపోయింది.

"ఇదే దిక్కున మరోపదిహేను నిమిషాలు వెళ్ళామంటే ఫారా గ్రామం వస్తుంది" అన్నాడు గైడ్.

సాలోచనగా తలూపి సిగరెట్ అంటించేను.

ఎండ ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ, ఇసక వేడెక్కుతోంది. చూస్తూచూస్తూనే మా బట్టలన్నీ చెమటతో నిండిపోయేయి. గాలివేగానికి ఎగిరే ఇసుకతో మా జుత్తూ, మొహాలూ నిండిపోయేయి. గ్లోరియా మాటి మాటికీ బ్యాగ్‌లోంచి వాటర్ బాటిల్ తీసి, నోట్లోకి వెళ్ళిన ఇసక రేణువుల్ని నీళ్ళతో పుక్కిలించి ఊస్తోంది.

ఇంతలో ముందుకు వెళుతున్న జీప్ శబ్దం జేస్తూ హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది. వెంటనే ఇంజన్ ఆఫ్ జేసేడు గైడ్.

"ఏం జరిగింది?" అడిగేను.

"అదే, చూస్తానుండండి." అంటూ జీప్ దిగి బైనెట్ కవర్ తెరిచేడు.

నేనూ, గ్లోరియా కూడా జీప్ దిగాం!

గైడ్, జీప్ కిందకి దూరి కాసేపు పరీక్షించి బైటకి వచ్చేడు.

"క్లచ్ ప్లేట్స్ వేడెక్కి కాలిపోయేయి." అన్నాడు బట్టల కంటిన ఇసక దులుపుకుంటూ.

"ఇప్పుడెలా?" అన్నాను చుట్టూ కలయజూసి.

దూరాన ఐదు ఒంటెలు వస్తున్నట్టు లీలగా కనిపించింది. బైనాక్యులర్స్ తీసి చూసేను. ఐదుగురు కూర్చున్న ఆ ఒంటెలు మావేపే వస్తున్నాయి. "అటు చూడు. ఎవ్వరో ప్రయాణీకులు మన వైపే వస్తున్నారు. వారి ద్వారా ఏదైనా సహాయం దొరకవచ్చు," అన్నాను గైడ్‌తో.

అతను నవ్వి "వాళ్ళు మామూలు ప్రయాణీకులని ఏమిటి నమ్మకం? ఎడారి దొంగలు కూడా కావచ్చు కదా?" అన్నాడు.

సరిగ్గా అదే క్షణంలో దక్షిణ దిశనించి కాస్త గాలి వేగం హెచ్చింది. ఆ గాలితో కలిసి వచ్చిన భయంకరమైన దుర్గంధం మా ముక్కుపుటాలని బద్దలు చేసింది. భరించలేని దుర్వాసన!

"ఏమిటీ దుర్గంధం? ఎక్కణ్ణించి వస్తోంది? ఓ గాడ్! భరించలేకుండా వున్నాను!" అంది గ్లోరియా కర్చీఫ్‌తో ముక్కు మూసుకుంటూ.

"చుట్టుపక్క లేదో ప్రాణి చాలా రోజుల్నించీ చచ్చి పడుంటుంది. కుళ్ళిపోయి వాసన కొడుతూంది. ఏమిటో చూసి వస్తానుండండి!" అంటూ ఆ వాసన వస్తున్న వేపు వెళ్ళేడు గైడ్.

ఇద్దరం అటే చూస్తూ నిల్చున్నాం.

ఆ వైపంతా ఎగుడూ దిగుడూ ఇసక దిబ్బలతో నిండి వుంది. గబగబ నడుస్తూ ఓ ఇసకదిబ్బ ఎక్కి అవతలికి దిగేడు.

పది నిమిషాల తరువాత ఎగిసిపడే శ్వాసతో పరుగెత్తుకు వచ్చేడు.

"ఏం జరిగింది?" అడిగేను ఆత్రుతగా.

"ఆ దిబ్బ కవతల ఓ అమెరికన్ శవం సగానికి పైగా కుళ్ళిపోయిపడుంది. అతని ఎడం చేతికి ఓ బ్రీఫ్ కేస్ ఇనుప గొలుసుతో బేడీ వేసుంది."

నా గుండెలో గుర్రాలు దౌడుదీసేయి!

అమెరికన్! చేతికి ఇనుప గొలుసుతో బ్రీఫ్ కేస్!! ఈ ఆలోచన రాగానే కొన్నాళ్ళక్రితం మిలియన్ డాలర్లు తీసుకుని సహారా ఎడారిలోకి వచ్చిన అమెరికన్ ఏజంట్ జెప్సన్ నా బుర్రలో మెరిసేడు.

"మీ రిద్దరూ యిక్కడే వుండండి. నే వెళ్ళి చూసొస్తాను," అంటూ అటు కదిలేను.

పరిగెత్తుతున్నట్టు నడుస్తూ దిబ్బ ఎక్కి అవతలికి దిగేను.

వేరొకరైతే ఆ దృశ్యం చూసి వాంతి జేసుకుని కింద కూలిపోయేవారు. జేబురుమాలు ముక్కు కడ్డం పెట్టుకుని శవాన్ని సమీపించేను.

సందేహం లేదు. అతను అమెరికనే!

శవం బోర్లా పడుంది. ఓ చెంప నేలకి ఆనించి వుంది. శవం కిందా మీదా దాదాపు సగం శరీరం కీటకాల వాత బడింది. బట్టలన్నీ చిరిగి చిల్లులు పడున్నాయి. అతని ఎడం చేతికి కట్టుకున్న గొలుసుతో బ్రీఫ్ కేస్ అలాగే వుంది.

బ్రీఫ్ కేస్ మూత తెరిచి వుంది. దాని చుట్టుపక్కల డాలర్ల సైజులో కట్ జేసిన కాగితపు ముక్కలు చెల్లా చెదురుగా పడున్నాయి.

కింద కూర్చుని వాటిని పరిశీలించ సాగేను. దీన్నిబట్టి జెప్సన్ ఆ సూట్ కేస్‌లో డాలర్లకి బదులు కాగితాల కట్టలు నింపుకు వచ్చాడని తెలుస్తోంది.

ఐతే, ప్రభుత్వం ఇచ్చిన డబ్బు కాజేశాడా? కాజేసి ఈ చిత్తు కాగితాలు నింపుకు వచ్చేడా? ఈ మోసాన్ని పసిగట్టిన అంతరిక్ష దొంగలు అతన్ని హత్య జేసేరా?

కీటకాలు తినగా మిగిలివున్న అతని శరీరంమీద అక్కడక్కడా గాయాలు. కనిపిస్తున్నాయి. అంటే, చావక ముందు అతను టార్చర్ జెయ్యబడ్డాడన్నమాట!

సరిగ్గా అదే క్షణంలో వెననించి ఏదో నీడ శవంమీద పడడంతో ఆ ఆలోచనలోంచి ఉలిక్కిపడి గిరుక్కున వెనుదిరిగేను.

గుండె క్షణం ఆగిపోయినట్టు తోచింది.

అంతక్రితం బైనాక్యులర్స్ లోంచి నేను చూసిన ఐదు ఒంటెలు! ఆ ఒంటెలమీద కూర్చున్న ఐదుగురు వ్యక్తులూ నా వైపు రైఫిల్స్ గురిపెట్టి వున్నారు. ఆ ఐదుగుర్నీ రైఫిల్స్నీ చూసి నా కంతగా ఆశ్చర్యం వెయ్యలేదు కానీ, నేలమీద నా వైపు రైఫుల్ గురిపెట్టి నిల్చున్న వ్యక్తిని చూసి నిర్ఘాంతపోయేను.

అతనెవ్వరో కాదు.

నా గైడ్! మా వెంట వచ్చిన ఎడారి గైడ్!!

వాళ్ళవైపే చూస్తూ మెల్లిగా లేచి నిల్చున్నాను. నా జేబులో రివాల్వర్ వుంది. దానివల్ల ఇప్పుడేమీ ప్రయోజనంలేదు. ఏ చిన్న పొరబాటు జేసినా, ఆరుగుళ్ళూ దూసుకు వచ్చి నా శరీరంలో తిష్టవేస్తాయి. జెప్సన్‌లా కుక్కచావు చావడం నా కిష్టంలేదు.

నా వెంట వచ్చిన గైడ్‌లాగే ఆ ఐదుగురూ తల పాగాలు చుట్టుకుని మొహానికి నల్ల బట్ట కట్టుకున్నారు.

అందులో ఒకడు తను కూర్చున్న ఒంటెని నాలుగడుగులు ముందుకు వేయించి, నన్ను తీక్షణంగా చూస్తూ,

"మిస్టర్ రాజారెడ్డీ! నీ వెవ్వరివో మాకు తెలుసు. మాకు డబ్బిచ్చి మా రహస్యాలు తీసికెళ్ళడానికి వచ్చినట్టువచ్చి, అమెరికా ప్రభుత్వంతో చేతులు కలిపి ఈ కేసులో పని జేస్తున్నావనీ తెలుసు. మమ్మల్ని మోసగించడానికి ప్రయత్నించే వ్యక్తుల గతి ఏమవుతుందో అటు చూడు!"

అంటూ కింద పడున్న జప్సన్ శవాన్ని చూపించి, "పక్క చావు! ఈ శవాన్ని చూపించి, నిన్ను హెచ్చరించటానికే వట్టి చేతులతో రమ్మని కబురు పంపేము.

మోసగాళ్ళన్నా, దగాకోర్లన్నా మాకు పరమ అసహ్యం. అంతరిక్ష రహస్యాల విషయంలో మేమింత వరకూ, ఏ దేశాన్నీ మోసం జెయ్యలేదు. కోరిన డబ్బు తీసుకున్నాం! వాళ్ళ రహస్యాలు వాళ్ళకి యధావిధంగా ఇచ్చేశాం!

ఈ ద్రోహి మమ్మల్ని బోల్తా కొట్టించడానికి అసలు డాలర్లు దాజేసి, బ్రీఫ్ కేస్‌లో తెల్లకాగితాల కట్టలు నింపుకు వచ్చేడు. ఫలితంగా ఇటువంటి హీనమైన చావు చచ్చేడు!"

అతను ఇంగ్లీష్‌లో మాట్లాడుతున్నాడు. ఆ మాట్లాడే తీరు అచ్చు అమెరికన్‌లా ఉంది.

"ఒక వేళ జెప్సన్ నిజంగా తానే ఆ డాలర్లు దాజేసి ఉంటే, ఆ డాలర్లతో ఎక్కడికో పారిపోక, బ్రీఫ్ కేస్‌లో కాగితాలు నింపుకుని, కోరి మృత్యుముఖంలోకి దేనికి వస్తాడు. అంత ప్రయాసపడి ఇక్కడికి వచ్చి ప్రాణాలు దేనికి పోగొట్టుకుంటాడు? బ్రీఫ్ కేస్‌లో డాలర్లకి బదులు కాగితం కట్టలున్నాయని అతనికి తెలియదేమో? అతన్ని ఎవ్వరో మోసం జేసుంటారేమో? ఈ

విషయాలు మీరు ఆలోచించారా?'' అన్నాను అతన్ని పరీక్షగా చూస్తూ.

"అవన్నీ ఆలోచించే అవసరం మాకు లేదు. మాకు కావలసింది డబ్బు! ఇక నీవు తిరుగు మొఖం పట్టించవచ్చు. మీ రహస్యాలు మీకు కావాలనుకుంటే, మేం కోరిన డాలర్లు ఎక్కడ ఎప్పుడు అందజెయ్యాలో, నీవు దిగిన హోటల్ గదిలోనే నీకు తెలియజెయ్యబడుతుంది. ఆ సందేశం కోసం ఎదురు చూస్తుండు!'' అన్నాడతను గంభీరంగా.

నాతో వచ్చిన గైడ్ వైపు చూసి, "నీవు డిక్సీ పంపిన గైడ్‌వి కాదుకదూ?'' అన్నాను.

అతను చిన్నగా నవ్వి తలూపేడు. "అవును మీకోసం డిక్సీ ఏర్పాటు జేసిన గైడ్‌ని అతనింట్లో కట్టి పడేసి, అతని చోట నేనొచ్చాను. ఇక్కడ పడున్న జెప్సన్ శవాన్ని నీవు కళ్ళారా చూసి వెళ్ళాలనే మా ఉద్దేశం! అందుకే, కావాలనే జీప్ క్లచ్ ప్లేట్స్ విరగ్గొట్టి ఆపేను. అర్థమైందా?''

అంటూ ఒక ఒంటె వెనక్కి వెళ్ళేడతను. ఆ ఒంటె మీద వ్యక్తి వెంటనే ఒంటెని నేలమీద కూర్చోబెట్టేడు. గైడులా నటించిన ఆ ముసుగు మనిషి ఒంటె మీద కూర్చోగానే ఒంటె తిరిగి లేచి నిల్చుంది.

నాతో మాట్లాడిన వ్యక్తి స్థానిక భాషలో వాళ్ళతో ఏదో అన్నాడు.

అంతే, ఐదు ఒంటెలూ ఒకేసారి వెనక్కి తిరిగి పరుగు లంకించేయి. చూస్తూ చూస్తూనే కనుచూపు మేర దాటి పోయాయి. ఇప్పుడు దూరాన ఏదో మసక మసకగా

కదులుతున్నట్లు మాత్రం కనిపిస్తోంది.

నిట్టూరుస్తూ క్రింద పడున్న జెప్సన్ శవం వేపు చూసేను. కడుపులో దేవినట్టయి వెంటనే తల తిప్పు కున్నాను. పగవాడికి కూడా అటువంటి చావు రాకూడదు!

సడన్ గా గ్లోరియా జ్ఞాపకం రావడంతో నా గుండె వేగం అందుకుంది. వేగంగా జీవ్ ఉన్న వేపు పరుగు తీసేను. ఇసక దిబ్బ ఎక్కి అవతలికి దిగగానే కనిపించింది జీవ్. డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చుని ఇటే చూస్తున్న గ్లోరియా కనిపించడంతో మనసు కుదుటపడింది.

"ఇంతసేపూ అక్కడేం చేస్తున్నారు? మీరలా వెళ్ళిన కొద్ది సేపటికి ఆ గైడ్ కూడా అటు వెళ్ళేడు. నేనొక్క దాన్నీ ఇక్కడ కూర్చుని కూర్చుని బోరెత్తిపోయేను. ఆ గైడు ఏడీ?" అంది నేను జీవ్ దగ్గరికెళ్ళగానే.

అంతవరకూ జరిగిన సంఘటనలన్నీ ఆమెకు వివరించేను. "ఇప్పుడెలా? జీపు పాడైపోయింది. అంత దూరం కాలినడక ఎలా వెళ్ళేది? ఎంత త్వరగా ఈ పరిసరాల నించి వెళ్ళిపోతే అంత మంచిది. ఈ దుర్గంధాన్ని ఒక్క క్షణం కూడా భరించలేకుండా ఉన్నాను." అంది గ్లోరియా జీపు దిగుతూ.

6

జీవ్ లోంచి బైనాక్యులర్స్, కంపాక్స్, రెండు నీటి తిత్తులూ, ఓ తెల్ల దుప్పటీ అందుకున్నాను. గ్లోరియా దగ్గి రున్న ఏర్ బ్యాగ్ లో డ్రైరాషన్ ఉంది. కంపాక్స్ లో దిశలు చూసి, మేము వచ్చిన తూర్పు దిశ వేపు నడక సాగించాం!

దూరదూరాన కనుచూపు మేర మనిషి మాత్రుడు కని పించడంలేదు. మామూలు భూమ్మీద నడిచేకన్నా ఎడారి ఇసకలో కాలినడకన ప్రయాణం చెయ్యడం చాలా కష్టం. ఇసకలో కూరుకుపోయే పాదాలని తీసితీసి అడుగు వెయ్యవలసి ఉంటుంది. కాళ్ళు వెంటనే సీరసిస్తాయి.

అక్కడక్కడా మజిలీలు చేస్తూ, ఆకలైతే బిస్కెట్లూ కేకులూ తింటూ, ఘడియకో గుటక నీళ్ళు తాగుతూ, సాయంత్రం ఐదు గంటలకల్లా చాలా దూరమే నడిచినట్టు తోచింది.

ఐనా, జనసంచారం ఎక్కడా కనిపించలేదు. కొంప దీసి దారి తప్పలేదు కదా?

కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. పిక్కలు ఉండ గట్టుకుపోతున్నాయి. మగాణ్ణి నాకే అలా ఉంటే, ఆడది అందునా జీవితంలో కాలినడక ఏమిటో ఎరగని అమెరికన్ లక్షాధికారిణి గ్లోరియా స్థితి ఎలా ఉందో ఆ పరంధాముడికే తెలియాలి. నా అంచనా నిజమే అయింది.

ఓచోట ఇసకలో కూలబడి—"ఇక నడవడం నావల్ల కాదు, కాలి ఎముకలు విరిగిపోతున్నాయి!" అంది కాళ్ళు వత్తుకుంటూ.

చుట్టూ కలయ జూసేను. అప్పటికే సూర్యుడ స్తమించేడు. చీకట్లు ముసురుకుంటున్న కొద్దీ నిర్మానుష్యమైన ఆ ఎడారి మరీ భయంకరంగా తోచసాగింది. విచిత్రమేమిటంటే, పగలు అంత వేడి వెదజల్లిన ఇసక, సూర్యుడ స్తమిస్తున్న కొద్దీ చల్లబడసాగింది.

గ్లోరియా ఇహ ఒక్క అడుగుకూడా ముందుకేసే స్థితిలో లేదని గ్రహించేను. దాదాపు నా స్థితి అలాగే ఉంది. ఈ

పరిస్థితిలో ఈ రాత్రి ఇక్కడే గడపక తప్పదు!

"కాసాబ్లాంకా ఇంకా ఎంత దూరం ఉంటుందో తెలీదు. ఇప్పటికే బాగా అలసిపోయాం ఈ రాత్రి ఇక్కడే గడిపి, తెల్లారేక తిరిగి నడక సాగిద్దాం!" అన్నాను ఇసకలో చతికిలబడుతూ.

"అవును నా ఉద్దేశం కూడా అదే!" అంది గ్లోరియా నీరసంగా.

కాస్తోకూస్తో మిగిలిన బిస్కట్లూ కేకులూ తిని నీళ్ళు తాగాం.

అప్పటికే చలి మెల్లిమెల్లిగా ఎక్కువవుతోంది.

వెంట తెచ్చిన దుప్పటి ఆమెకిస్తూ "ఇసకలో పడుకుని ఈ దుప్పటి కప్పుకోండి. చలి బాధ అంతో ఇంతో తట్టుకోవచ్చు" అన్నాను.

గ్లోరియా దుప్పటి అందుకుని, ఇసకలో జారగిలబడి పైన దుప్పటి కప్పుకుంది.

నేనూ ఆమెకి కాస్త ఎడంగా మేను వాల్చాను.

దూరాన ఎక్కడో చిత్రవిచిత్రమైన పక్షుల అరుపులూ, జంతువుల అరుపులూ లీలగా వినవస్తున్నాయి. ఏ అర్ధరాత్రో అవి ఈ వైపు వచ్చి మామీద పడితే?

జేబులో నిండుగా ఉన్న పిస్తోలు గుర్తుకు రావడంతో కాస్త ఊరట కలిగింది. ఐనా, ఓ పట్టాన నిదర పట్టడం లేదు. గ్లోరియా వైపు చూసేను. చలికి నిదర రాక మాట మాటికీ అటూ ఇటూ వత్తిగిలి పడుకుంటోంది.

గంటలు గడుస్తున్న కొద్దీ చలి భయంకర రూపం దాల్చింది. పక్కన ఏదో సరసర చప్పుడు కావడంతో ఉలిక్కిపడి పక్కకు తిరిగేను.

గ్లోరియా లేచి కూర్చునుంది!

"నిదరపట్టడం లేదా?" అడిగేను.

"ఈ చలి బాధ తట్టుకోలేకుండా వున్నాను. వేళ్ళు మొద్దుబారుతున్నాయి." అంటూ లేచివచ్చి నా పక్కన కూర్చుంది.

"ఐతే ఏంజేద్దామంటావ్?" అడిగేను మొదటిసారి ఏకవచనంతో.

"నా దగ్గిర ఒక ఉపాయం వుంది."

"ఏమిటి?

గ్లోరియా చటుక్కున నా పక్కన పడుకుని దుప్పటి మా యిద్దరిమీదా కప్పింది. "ఒకర్నొకరం హత్తుకుపడుకుంటే మన శరీరాల వేడి ఎలక్ట్రిక్ హీటర్లా పనిజేస్తుంది" అంది నా ఒడిలో ఒదుగుతూ.

మెత్తగా హాయిగా ఎంతో బావుంది. నేను పలకలేదు. ఆమెని దగ్గరికి లాక్కుని, అల్లుకుపోయాను.

7

తూరుపుదిక్కున తెలతెలవారసాగింది. ఇద్దరం మత్తుగా లేచాం. "తెల్లవారుతోంది. ఎండ తీక్షణం కాకముందే మనం బయలుదేరడం మంచిది. ఇప్పుడు నడవగలవా?" అడిగేను.

గ్లోరియా తలూపింది.

ఆమె ఏర్ బ్యాగ్, నీళ్ళతిత్తీ, దుప్పటీ భుజానవేసుకుని లేచేను. కంపాక్స్ తీసి, మే మెటు వెళ్ళాలో దిశ సెట్ జేసుకుని ప్రయాణం సాగించాం.

అప్పటికే బాలభానుని తొలి కిరణం ఇసకంతా పరుచుకుని బంగారమా? అన్న భ్రాంతి కలిగిస్తోంది.

కొద్దిదూరం నడిచేమో లేదో, ఆకాశంలో ఏదో విమానం వస్తున్నట్టు పెద్ద శబ్దం వినిపించింది. మా ప్రాణాలు లేచివచ్చాయి.

బైనాక్యులర్స్ తీసి చూసేను.

హెలికాప్టర్!

ఎడారిలో చెట్టూ గుట్టా ఏమీ లేవు గనక చాలా కింది నించి ఎగురుతూ వస్తోంది.

చేతిలో తెల్లదుప్పటి పట్టుకుని రెడీగా నిల్చున్నాను. అది మా మీదికి రాగానే తెల్లగుడ్డతో చెయ్యెత్తి ఊపసాగేను. హెలికాప్టర్ కాక్‌పిట్‌లోంచి బైనాక్యులర్స్‌తో ఎవ్వరో కిందికి తొంగిచూస్తున్నారు.

హమ్మయ్య గండం గట్టెక్కింది అనుకుంటుండగానే, హెలికాప్టర్ కిందికి దిగకుండా, వెనుదిరిగి వచ్చినదార్నే వెళ్ళిపోయింది. కింద వున్న మమ్మల్ని చూసీ, యేలాటి సహాయం చెయ్యకుండా, వెళ్ళిపోయినవాళ్ళమీద భరించలేని కోపం వచ్చింది.

"స్టుపిడ్స్! బాస్టర్డ్స్!" అంది గ్లోరియా వాళ్ళని తిడుతూ.

నిట్టూర్చేను. "మన రాతలో ఈ పాట్లు తప్పవని రాసి వుంటే ఒకళ్ళనని ఏం లాభం? పద" అన్నాను.

రెండు ఫర్లాంగులు నడిచామనుకుంటాను. దూరాన ఏవో కదులుతున్నట్టు కనిపించడంతో చటుక్కున గ్లోరియా చెయ్యిపట్టుకుని ఆపేను.

బైనాక్యులర్స్‌తో ఆవైపు పరీక్షగా చూసేను. రెండు ఒంటెలు వస్తున్నాయి. ఒంటెలమీద రెండు మానవాకారాలు కనిపిస్తున్నాయి.

"ఫిడిల్ అనుచరులు మళ్ళీ వస్తున్నారా?" అడిగింది గ్లోరియా భయంగా.

కాసేపటికి ఒంటెలు స్పష్టంగా కనిపించేయి. ఒక ఒంటెమీద ఖాకీ దుస్తుల్లో ఎవ్వడో కూర్చున్నాడు. రెండో ఒంటెమీదున్న వ్యక్తి ఫుల్ సూటులో వున్నాడు. మొహాలు స్పష్టంగా కనిపించడంలేదు. వాళ్ళు ముసుగు మనుషులు మాత్రం కాదని రూఢి అయింది.

పదినిముషాల్లో ఆ ఒంటెలు రెండూ మమ్మల్ని సమీపించేయి. ఫుల్ సూట్‌లో వున్న వ్యక్తిని చూడగానే నా కళ్ళని నేను నమ్మలేకపోయేను.

అతను నా అసిస్టెంట్ డేవిడ్!

నన్ను చూడగానే ఒంటెమీంచి దూకి పరిగెత్తుకు వచ్చేడు. "గుడ్ గాడ్! మీరు క్షేమంగానే వున్నారు కదా?" అన్నాడు ఆనందం పట్టలేక నన్ను కౌగిలించుకుంటూ.

"భగవంతుడి దయవల్ల ఇంతవరకూ క్షేమమే. ఉన్నపళంగా ఎక్కణ్ణించి ఊడిపడ్డావ్?" అడిగేను.

"మీ ఆదేశానుసారం భారతదేశంనించి బైలుదేరి నిన్న సాయంత్రం రబాత్ జేరుకున్నాను. మన దౌత్య కార్యాలయం వెళ్ళి కనుక్కుంటే, మీరు కాసా బ్లాంకానించి నిన్న ఉదయమే సహారా ఎడారిలోకి ప్రవేశించేరనీ, నన్ను తిన్నగా కాసా బ్లాంక్ వెళ్ళమనీ, అక్కడ నివసించే అమెరికన్ ఏజెంట్ డిక్సని కలుసుకోమనీ చెప్పి, ఓ కారూ రోడ్ మ్యాప్ ఇచ్చేరు.

కాసాబ్లాంకా జేరి డిక్సని కలుసుకున్నాను. ఉదయమనగా వెళ్ళిన మీరు ఇంకా తిరిగి రాలేదనీ, తనకి ఆందోళనగా వుందనీ చెప్పేడు. ఈ భయంకర ఎడారిలో మీ

రేదైనా ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నారేమోనని నాకూ భయం వేసింది. వెంటనే మిమ్మల్ని వెదికే ఏర్పాట్లు జెయ్యమని కోరేను.

డిక్స్ స్థానిక ఎడారి పోలీసులతో మాట్లాడేడు. తెల్లవారగానే వెతికే ఏర్పాట్లుజేస్తామని వాగ్దానంజేశారు వాళ్ళు. రాత్రంతా నేనూ, డిక్స్ నిదరపోలేదు.

తెల్లవారుజామున ఎడారి పోలీసుల హెలికాప్టర్ మిమ్మల్ని వెదకడానికి బైలుదేరింది. దానిద్వారా ఆ పోలీసులు సహారా ఎడారిలో దారితప్పిన విదేశీ యాత్రికుల్ని వెదికి కనుక్కుంటారట!

తరవాత ఇద్దరిద్దరు చొప్పున ఒంటెలమీద యెడారి నాలుగువైపులా బైలుదేరారు పోలీసులు. నేనూ ఓ కానిస్టేబుల్ కూడా ఈ వైపు సాగేము. మా అందరి దగ్గిరా ట్రాన్స్‌మిటర్స్ వున్నాయి.

కొద్దిసేపటికి హెలికాప్టర్ నించి సందేశం వచ్చింది. తాము మిమ్మల్ని కనుగొన్నామనీ, మా ఇద్దర్ని ఈ వైపు బైలుదేరమనీ చెప్పేరు!'' అన్నాడు డేవిడ్ గ్లోరియాని పరీక్షగా చూస్తూ.

వాళ్ళిద్దర్నీ పరస్పరం పరిచయం జేసేను.

''ఇక బైలుదేరండి. ఆలస్యం అయితే ఎండ తీక్షణం అవుతుంది'' అన్నాడు ఒంటెమీదున్న కానిస్టేబుల్.

అతని భుజానికి బైనాక్యులర్స్, ట్రాన్స్‌మిటర్ వేళాడుతున్నాయి. నడుంమీది బెల్టులో రివాల్వర్ వుంది.

నేనూ, గ్లోరియా డేవిడ్ దిగిన ఒంటె యెక్కాం. డేవిడ్ కానిస్టేబుల్ వెనక కూర్చున్నాడు. ఒంటెలు బైలుదేరే ముందు, కానిస్టేబుల్ ట్రాన్స్‌మిటర్ ఆన్ జేసి అరబ్ భాషలో ఏదో చెప్పసాగేడు. బహుశా, మేము

దొరికేమనీ, తీసుకువస్తున్నాననీ అధికార్లకి చెబుతున్నాడేమో!

ట్రాన్స్‌మిటర్ ఆఫ్ జేసి ఒంటెని అదిలించేడు కాని సేబుల్. అది వెంటనే పరుగు లంకించుకుంది. దాన్ని చూసి మేం కూర్చున్న ఒంటెకూడా జోడు తీసింది.

8

పదిగంటల ప్రాంతంలో, కాసా బ్లాంక్‌లో మేము దిగిన హోటల్ జేరుకున్నాం.

డేవిడ్ కూడా అదే హోటల్లో గది తీసుకున్నాడు.

వాళ్ళిద్దర్నీ వారివారి గదికి వెళ్ళి రెస్టు తీసుకోమని చెప్పి, నా గదిలో ప్రవేశించేను. టబ్‌లో తనివిదీరా స్నానంజేసి బట్టలు మార్చుకుంటున్న సమయంలో కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

వెళ్ళి తలుపు తీసేను.

తలుపు తెరవగానే, "గుడ్ మార్నింగ్!" అంది గ్లోరియా.

ఆమె చేతిలోవున్న ఎర్రని కవరు చూడగానే నా కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. "గుడ్ మార్నింగ్! రా లోపలికి" అంటూ దారి ఇచ్చేను.

గ్లోరియా మౌనంగా లోన అడుగుపెట్టింది.

తలుపు మూసి సోఫాలో కూర్చున్నాక, కవర్ నాకిస్తూ "ఇప్పుడే బోయ్ తెచ్చిచ్చేడు" అంది.

కవర్ మీద ఆమె పేరూ, రూం నెంబర్ రాసి వున్నాయి.

కాగితం బయటికి లాగి మడత విప్పేను.

"ఫైల్ తీసుకుని నీవూ, డబ్బు తీసుకుని నీ మిత్రుడూ కార్లో 'ముల్తాన్ చోటీ' అనే కొండప్రాంతం జేరు

కోవాలి. మీరు తెలివి గలవారనీ, యెటువంటి పిచ్చి పనులూ చెయ్యరనీ నమ్ముతున్నాను. ఒకవేళ తెలిసీ పొరబాట్లు చేశారా, జెప్సన్‌కు పట్టిన గతే మీకూ పడుతుంది.''

దాని కిందే, ఆ ప్రదేశాన్ని ఎలా చేరాలో సూచిస్తూ, చిన్న మ్యాప్ గీసివుంది. ఆ మ్యాప్ చివర్న ముల్తాన్ చోటీ మార్క్ చెయ్యబడుంది.

ఉత్తరం మడిచి కవర్‌లో పెట్టి తిరిగి ఆమెకిచ్చేను.

''మనిద్దరికీ కలిపి ఆదేశా లివ్వబడ్డాయి. కనక, ఇద్దరం కలిసే వెళదాం! అంతవరకూ నీవు నీ గదిలో రెస్టు తీసుకో. ఆలోగా నేను రబాత్‌లోని అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయానికి డబ్బు పంపమని ట్రంకాల్ చేస్తాను,'' అన్నాను.

గ్లోరియా తలూపి వెళ్ళిపోయింది.

ఫోన్ దగ్గరికి లాక్కుని, మేనేజర్‌కి భోజనం గదికి పంపమని చెప్పి, హోటల్ ఆపరేటర్‌తో వెంటనే రబాత్‌లోని అమెరికన్ దౌత్య కార్యాలయానికి నా పేర్న ట్రంకాల్ బుక్ చెయ్యమనీ, లైన్ దొరికితే నాకు కనెక్ట్ చెయ్యమనీ చెప్పేను.

బేరర్ తెచ్చిన భోజనం ముగించి, సిగరెట్ అంటించానో లేదో ఫోన్ మోగింది. రిసీవర్ అందుకుని, ''ఎస్!'' అన్నాను.

''లైన్ దొరికింది! మీరు మాట్లాడవచ్చు'' అంది ఆపరేటర్.

అప్పటివరకూ జరిగిన సంఘటనలన్నీ అమెరికన్ దౌత్యాధికారికి వివరించి, మధ్యాహ్నం రెండుగంటల్లోగా డబ్బు పంపమనీ, నేను డిక్స్ ఇంట్లో వుంటాననీ చెప్పేను.

అతను వెంటనే ఏర్పాట్లు జేస్తున్నానని చెప్పి లైన్ కట్ జేసేడు.

డేవిడ్ వున్న గదికి రింగ్ జేసి, డిక్సన్ ఇంటికి వెళు తున్నానని చెప్పి, కార్లో బైలుదేరేను.

నన్ను చూడగానే సాదరంగా ఆహ్వానించేడు డిక్సన్. అతని మంచం పక్కన కుర్చీలో కూర్చుని, జరిగిన సంఘ టనలన్నీ పూసగుచ్చినట్లు వివరించేను.

సరిగ్గా పావుతక్కువ రెండు గంటలకి, డబ్బుగల బ్రీఫ్ కేస్‌తో రబాత్ నించి వచ్చేడు ఓ అమెరికన్ అధి కారి. నోట్లు మంచంమీద గుమ్మరించి, నా తృప్తికోసం స్వయంగా లెక్కపెట్టి బ్రీఫ్ కేస్‌లో సర్దమన్నాడు.

లెక్కపెడుతూ ఆ కట్టల్ని వరసగా బ్రీఫ్ కేస్‌లో పేర్చేను.

సరిగ్గా కోటి డాలర్లు! అది సామాన్యమైన రొఖ్ఖం కాదు.

అంతపెద్ద మొత్తంచూసి ఎంతటివాడికైనా మనసు చలించే ప్రమాదం వుంది. భగవంతుడి దయవల్ల నా మనసు అంత చంచలమైంది కాదు.

"ఇవి బ్రీఫ్ కేస్ తాళం చెవులు" అంటూ తాళం చెవులూ యిచ్చేడు అధికారి.

బ్రీఫ్ కేస్ కిరుపక్కలా తాళాలు వేసి, తాళం చెవులు, జేబులో వేసుకున్నాను. మరో అరగంట డిక్సన్‌తో మాట్లాడి హోటల్‌కు బయలుదేరాను.

9

కారు గ్లోరియా నడుపుతోంది. నేను ఆ మ్యాప్ చేతిలో పట్టుకుని ఆమెకి ఎటు వెళ్ళాలో ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ యిస్తు

న్నాను. అగాడీర్ నగరం దాటి, ఓ నిర్మానుష్యమైన రోడ్డుమీదికి వచ్చాం.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలైనా ఇంకా మా గమ్యం రాలేదు. అప్పటికే అనేక గ్రామాలూ, రోడ్లూ దాటాం. మ్యాప్ నిబట్టి చూస్తే ఇంకా చాలాదూరమే వెళ్ళా లనిపించింది.

ఓ గ్రామందగ్గిర కారాపి, దొరికిన పదార్థాలు తినీ, తాగీ మళ్ళీ ముందుకు సాగాం. సాయంత్రం అయిదు గంట లకి గమ్యం దగ్గిరవుతున్నట్టు తోచింది. దూరాన లీలగా కొండలు కనిపిస్తున్నాయి. కారు జనసంచారం లేని రోడ్డు మీద పోతోంది.

ఐదుగంటలకి ఆ కొండలు సమీపించేయి. రోడ్డు పాములా మెలికలు తిరుగుతూ ఓ కొండపైకి పోతోంది. రోడ్డు కిరుపక్కలా అగాధంలాటి లోయలు!

ఆరుగంటలకి కొద్దినిముషా లుండనగా, మార్క్ చేసి ఉన్నచోటికి చేరాం. ఇద్దరం కారు దిగి చుట్టూ కలయ జూశాం.

అప్పటికే సూర్యుడ స్తమించేడు. అంతా నిశ్శబ్దం! నిర్మానుష్యం!

గ్లోరియాకి భయంవేస్తోంది కాబోలు - నన్ను అతుక్కు నిల్చుని, బిక్కుబిక్కుమంటున్న ఆ కొండల్ని చూస్తోంది.

ఇంతలో హఠాత్తుగా, కుడివైపు ఏదో అలికిడయి, చటుక్కున అటు తిరిగేను.

ఫిడిల్!

పిస్తోలు మావైపు గురిపెట్టి ఓ బండచాటునించి యివ తలికి వచ్చేడు. అతని వెనకే మూడువేపులనించే మరో

ముగ్గురు ఆజానుబాహులు ఇవతలికి వచ్చేరు. వాళ్ళ చేతుల్లోనూ నిప్పులు కురవడానికి ఎదురుచూస్తున్న రైఫిళ్ళు మా వేపు గురిపెట్టి వున్నాయి.

ఫిడెల్ ముసుగులో లేడు. అతని అనుచరులు మాత్రం మొహాలకి నల్లగుడ్డలు చుట్టుకున్నారు.

"డబ్బు తెచ్చావా?" అడిగేడు ఫిడెల్ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ. ఎడంచేతికి వున్న బ్రీఫ్ కేస్ ఎత్తి చూపేను.

"నువ్వు ఫైల్ తెచ్చేవా?"

గ్లోరియా చంకలోని బ్యాగ్ చూపించింది.

"మీ రిద్దరూ రెండడుగులు ముందుకువేసి అవి కిందపెట్టి వెనక్కి వెళ్ళండి" అన్నాడు ఫిడెల్.

నేను నవ్వి, "అలాగే నువ్వూ మా రహస్యాలు తీసి కిందపెట్టు!" అన్నాను.

"మీ రహస్యాలలో మా కెలాంటి ఆసక్తి లేదు. మాకు కావలసింది డబ్బు! అది అందేక వాటిని ఒక్కక్షణం మా దగ్గర వుండనివ్వం. ముందు డాలర్లు చెక్ జేసి, తృప్తి కలిగేక మీ రహస్యాలు నీకు ఇచ్చేస్తాను. బ్రీఫ్ కేస్ కింద పెట్టు!" అన్నాడు ఫిడెల్ గంభీరంగా.

తాళంచెవులతోసహా బ్రీఫ్ కేస్ని కిందపెట్టి వెనక్కి తగ్గేను.

గ్లోరియాకూడా బ్యాగ్లోంచి ఫైల్ తీసి కిందపెట్టి అంది. "ఫిడెల్! ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. ఈ తప్పుడుమార్గం వదిలి నా వెంట వచ్చెయ్. ప్రభుత్వం నిన్ను..."

"నోరు మూసుకు వెనక్కి వెళ్ళు!" అరిచేడు ఫిడెల్.

గ్లోరియా గజగజ వణుకుతూ వెనక్కి తగ్గింది.

ఫిడిల్ కదిలేడు. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ బ్రీఫ్ కేస్‌ని సమీపించేడు. మెల్లిగా వంగి దాన్ని అందుకున్నాడు. తాళంచెవులతో లాక్స్ తీసేడు.

ఊపిరి బిగబట్టి అతన్నే చూస్తున్నాను.

బ్రీఫ్ కేస్ మూత తెరిచిన మరుక్షణం ఫిడిల్ మొహం రంగులు మారింది. తరవాత మెల్లిగా కళ్లెత్తి, "ఏమిటిది?" అన్నాడు బ్రీఫ్ కేస్ నా వేపు తిప్పుతూ.

నా గుండె గుభిల్లుమంది!

బ్రీఫ్ కేస్ నిండా, తెల్లకాగితాల కట్టలు!!

నా చేతులతో స్వయంగా డాలర్లు నింపానే? ఏమయ్యాయి?

సహారా ఎడారిలో కుళ్ళిపోయి, కీటకాలు తింటున్న జెప్సన్ శవం, తెల్లకాగితాలు నిండిన బ్రీఫ్ కేస్ నా కళ్ళ ముందు మెదిలేయి.

ఆశ్చర్యంతో బుర్ర గిరగిర తిరుగుతోంది. ఏమిటీ మాయ? ఎలా జరిగింది? ఎక్కడ జరిగి వుంటుంది? బ్రీఫ్ కేస్‌ని నా కంటికి రెప్పలా చూసుకున్నానే! ఎవరు కాజేసేరు?

దీన్నిబట్టి ఆలోచిస్తే, అంతరిక్షదొంగలే కాక, ఇక్కడ మరో ముఠా పనిజేస్తున్నట్టు తెలుస్తుంది. ఇటువంటి మోసానికే గురై అన్యాయంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడు జెప్సన్.

నా ఆలోచనల్ని తుంచివేస్తూ, నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ గర్జించేడు ఫిడిల్. "జెప్సన్‌కు పట్టిన గతి·నీవు కళ్ళారా చూశావ్. నీకూ అటువంటి దుర్గతి పట్టకూడదనే ముందు ఆ దృశ్యం చూపించేను. పాపం! అటువంటి చావే నీకూ రాసిపెట్టివుంటే ఎవ్వరేం జేస్తారు?"

కంఠాన్ని అదుపులో పెట్టుకుంటూ అన్నాను. "మిస్టర్ ఫిడేల్! నేను చెప్పే పచ్చి నిజాన్ని ఎవ్వరూ నమ్మరు. ఐనా నీవు నమ్మాలి. డబ్బు నా కళ్లెదుటే బ్రీఫ్ కేస్‌లో నింపబడింది. నేనే స్వయంగా లెక్క పెట్టి కోటీ డాలర్ల కట్టలు అందులో నింపేను. ఎవ్వరో నా కళ్ళల్లో దుమ్ము కొట్టేరు. ఇక్కడ మీ ముఠా కాక మరో గ్రూప్ ఏదో పని జేస్తోంది..."

"కబుర్లు కట్టిపెట్టు. నాకు కావలసింది డబ్బు. నీ దొంగ సంజాయిషీ కాదు. ఆ డబ్బు నీవే మాయం జేశావ్! ఫలితం అనుభవించు" అంటూ కుడిచెయ్యి సూటిగా నా వైపు ఎత్తి పిస్తోలు గురిపెట్టేడు ఫిడేల్.

పిస్తోలు నా జేబులోనూ వుంది. దాన్ని తియ్యడానికి ఏమాత్రం చెయ్యి కదిల్చినా, నాలుగు వేపులనించీ నాలుగు గుళ్ళు నా శరీరంలో తిష్ట వేస్తాయి!

గజగజ వణుకుతూ అంది గ్లోరియా. "ఫిడేల్! అంతపని జెయ్యకు. కావలిస్తే నన్ను చంపు. చిన్నతనపు అవివేకంతో నీవు జేస్తున్న ఈ పనులు, నీ జీవితాన్ని నాశనం జేస్తాయి. ఇప్పటికీ మించిపోలేదు. నా వెంట వచ్చెయ్. ప్రభుత్వం నిన్ను క్షమించి..."

"నువ్వు నోరు ముయ్యమని ఇప్పటికే చెప్పేను. నీకూ వీడితో చావాలనుందా? సరే. అలాగే కానివ్! వీళ్ళిద్దర్నీ కాల్చి చంపండి" అన్నాడు ఫిడేల్ గొంతు హెచ్చించి.

అది ఆర్డర్.

ఫైనల్ ఆర్డర్!

"ఢాం, ఢాం, ఢాం..." రెండు సెకన్లు వరసగా పేలిన ప్రేలుడుతో ఆ కొండలు మారుమోగేయి.

గ్లోరియా కెవ్వున అరుస్తూ నేలకూలింది.

నేనుమాత్రం కింద కూలకుండా ప్రాణాలతో అలాగే నిల్చున్నందుకూ, ఫిడిల్ అనుచరుల్లో ఇద్దరు గావుకేకలు పెడుతూ తుమ్మమొద్దుల్లా కింద కూలినందుకూ, మిగతా ఇద్దరు గాయపడ్డచేతులు పట్టుకు మూలుగుతున్నందుకూ నివ్వెరబోయి చుట్టూ కలయజూసేను.

స్టెయిన్ గన్ పట్టుకుని ఓ బండ చాటునించి బైటికి వచ్చేడు మా వెనకే వచ్చిన డేవిడ్!

ఊహించని ఆ సంఘటనకి ఉన్మాదులై, వేడెక్కిన రక్తంతో, చేతుల గాయాలనికూడా లెక్కజెయ్యకుండా కింద పడ్డ ఆయుధాలు అందుకున్నారు ఫిడిల్, అతని అనుచరుడూ.

ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి మెరుపులా నేలమీద దొర్లేను. అప్పటికే డేవిడ్, ఫిడిల్, అతని అనుచరుడి ఆయుధాలు మారు మోగుతున్నాయి. పొర్లుకుంటూ ఓ బండచాటుకి వెళ్ళేను.

గ్లోరియా మరణం నాలో క్రోధం కట్టలు త్రెంచుకున్నది.

వాళ్ళ వేపు గురిపెట్టి గుళ్ళు ఖాళీ అయేవరకూ కాల్పులు సాగించేను. రెండు నిమిషాల తరువాత పరిసరాలు నిశ్శబ్దంతో మూగవోయేయి.

మరో ఐదునిమిషాలు అలాగే పడుకుని చెవులు రిక్కించి చూడసాగేను. ఎలాటి అలికిడీ కాకపోడంతో మెల్లిగా లేచి నిల్చున్నాను. అప్పటికే డేవిడ్ బండ చాటునించి ఇవతలికి వచ్చేడు.

దూరాన ఫిడిల్, అతని అనుచరుడూ నేలమీద బోర్లా పడున్నారు.

ఇద్దరం అటు నడిచేము. ఫిడిల్ అనుచరుడిలో ఎటు వంటి చలనం లేదు.

అతన్ని పరీక్షగా చూసేను. ఊపిరి బరువుగా తీస్తు న్నట్టు శరీరం ఆగి ఆగి కదులుతోంది. బోర్లా పడున్న అతన్ని మెల్లిగా తిప్పి వెల్లికిలా పడుకోబెట్టేను.

కాసేపటికి అతి కష్టంమీద కళ్ళు తెరిచేడు. ఛాతీ మీదా, పొట్టమీదా రంధ్రాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఆ రంధ్రాల్లోంచి ఎర్రని, చిక్కని రక్తం కారుతోంది.

ఫిడిల్ ఏదో చెప్పడానికి పెదాలు కదుపుతున్నాడే కానీ, మాట బైటికి రావడంలేదు. కాసేపు రెప్పవెయ్యకుండా చూసి, తల పక్కకి వాల్చేసేడు.

ఈలోగా డేవిడ్, శవాల దుస్తులన్నీ వెదికి, ఫిడిల్ కోటు లోపలి జేబులోంచి చిన్న ప్లాస్టిక్ పాకెట్ బైటికి తీసేడు. దాన్ని అందుకుని చూసేను. పైన ఎర్రని పెయింటుతో, 'ఇండియన్ సీక్రెట్స్' అని రాసివుంది.

తృప్తిగా నిట్టూర్చేను. దేశంకాని ఈ దేశంలో ప్రాణాలకి తెగించి, దేనికోసమైతే మేం వచ్చామో ఆ వస్తువు, ఇప్పుడు నా చేతిలో వుంది. మన తొలి గూఢచారి గ్రహం నించి తస్కరించిన ఫోటోలూ, టేప్ లూ అందులోనే వున్నాయి. కాని గ్లోరియా మరణం నా గుండెను పిండి చేస్తూనే వుంది.

10

"మిస్టర్ రాజారెడ్డీ! ఒకేఒక విషయం ఇంకా అర్థం కాకుండా వుంది. సహారా ఎడారిలో చంపబడ్డ మా ఏజెంట్ జెప్సన్ని మోసంచేసి, ఆ మిలియన్ డాలర్లు ఎవ్వరు కాజేసి వుంటారు? మీ కివ్వబడ్డ కోటి డాలర్ల బ్రీఫ్ కేస్ యెవ్వరు మార్చి వుంటారు?" అన్నాడు ఆమె

రికన్ గూఢచారి శాఖ జనరల్ సెక్రెటరీ హెరాల్డ్ ఫిష్.

కాసాబ్లాంకాలోని అమెరికన్ గూఢచారి, డిక్సన్ ఇంట్లో నేనూ, డేవిడ్, హెరాల్డ్ ఫిష్, డిక్సన్ కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నాం.

కాసాబ్లాంకా చేరగానే, డిక్సన్ ఇంటికి వెళ్ళి అతని ట్రాన్స్‌మిటర్ ద్వారా వెంటనే రమ్మని హెరాల్డ్ ఫిష్‌కి మెసేజ్ పంపేను.

మధ్యాహ్నం నాలుగ్గంటలకి అతను ప్రత్యేక విమానంలో కాసాబ్లాంకా చేరాడు.

కాఫీకప్పు టీపాయ్‌మీద పెట్టి సిగరెట్ అంటించేను. "మై డియర్ సర్! మీ సందేహాలకి సరైన సమాధానాలు నా దగ్గరున్నాయి. మీ డబ్బు ఇప్పుడే దొరుకుతుంది."

అంటూ జేబులోకి చెయ్యి పోనిచ్చేను. బైటికి వచ్చిన నా చేతిలోని వస్తువు చూడగానే డేవిడ్‌తోబాటు అందరూ నిర్ఘాంతబోయేరు.

"ఏమిటిది? పిస్తోలు దేనికి తీశారు?" అడిగేడు ఫిష్ ఆశ్చర్యంగా.

"చెబుతాను. మీరు కాసేపు నిశ్శబ్దంగా ఉండండి!" పిస్తోలు మొన డిక్సన్ వేపు తిప్పి, "లే!" అన్నాను లేచి నిల్చుంటూ.

"ఏమిటిది? మీకేమైనా పిచ్చిపట్టలేదు కదా?" అన్నాడు డిక్సన్ నివ్వెరబోయి.

"చెప్పేది నీకే! లే!" అరిచాను.

డిక్సన్ లేవడానికి పక్కనున్న కర్రలందుకోబోయేడు.

"వాటి అవసరంలేదు. నీ కాలు బాగానే వుంది. ఏక్సిడెంట్‌లో దెబ్బ తగిలిందని కాలికి ప్లాస్టర్ వేసుకుని నటి

స్తున్నావ్! అలాగే లేచినిల్చో!'' అన్నాను కటువుగా.

డిక్సన్ బెదురు చూపులు చూస్తూ లేచి నిల్చున్నాడు.

''పద!'' అన్నాను గదిమూల వున్న ఇనప్పెట్టె వేపు సైగ జేస్తూ.

''ఎందుకు?'' అడిగేడు వణికే కంఠంతో.

''చెబుతాను. పద.'' అంటూ అతన్ని ఇనప్పెట్టె వేపు తోసేను. అప్పటికే డేవిడ్, హెరాల్డ్ ఫిష్ లేచి నిల్చున్నారు.

డిక్సన్ మౌనంగా అటు నడిచేడు. ఇనప్పెట్టె దగ్గరికి వెళ్ళినట్టే వెళ్ళి చటుక్కున వెనుదిరిగి తలుపువేపు పరుగు తీశాడు.

అతను పారిపోకుండా మధ్యలోనే డేవిడ్, హెరాల్డ్ ఫిష్ పట్టుకున్నారు. ఇనప్పెట్టె తెరిచిచూస్తే జెప్సన్నించీ, నానించీ, బ్రీఫ్ కేసులు తారుమారు చేసి డిక్సన్ అత్యంత చాకచక్యంతో కాజేసిన డాలర్లు కట్టలు కట్టలుగా పేర్చి కనిపించేయి.

''జెప్సన్ బ్రీఫ్ కేస్ లోనూ, నా బ్రీఫ్ కేస్ లోనూ అంత డబ్బుందని ఇతనికి తప్ప మరెవ్వరికీ తెలీదు. నా బ్రీఫ్ కేస్ లో డబ్బు మాయమైనప్పుడే నా అనుమానం ఇతని మీదికి మళ్ళింది. అదే నిజమైంది!'' అన్నాను.

డిక్సన్ చేతులకి కఫ్స్ తగిలించి, కార్లో అందరం రబాత్ జేరుకున్నాం.

అక్కడి అమెరికన్ రాయబార కార్యాలయంలోం డిక్సన్ని అప్పజెప్పి మాకు వీడ్కోలు చెప్పడానికి విమానాశ్రయం వరకూ వచ్చాడు హెరాల్డ్ ఫిష్.

మెట్లెక్కి విమానంలోకి వెళుతూ తలుపు దగ్గర ఆగి వెనుదిరిగి చూసేను.

చిరునవ్వుతో చెయ్యి ఊపుతున్నాడు హెరాల్డ్.

చిన్నగా తలూపి డేవిడ్‌తో లోనికి నడిచి సీట్లో చతికిలబడ్డాను.

గ్లోరియా నా కళ్ళలో మెదిలింది.

నిష్కపటమైన ఆమె హృదయం.

నిర్మలమైన నవ్వు.

నవ్వినప్పుడు మెరిసే ఆమె కళ్ళు జ్ఞాపకం రావడంతో మనసు భారం అయింది.

నిట్టూర్చాను!

బరువెక్కిన హృదయాన్ని మోసుకుంటూ, విమానం నీలిగగనంలోకి ఎగిరింది.

—: ఐపోయింది :—